

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

6 november 1997

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Eddy Schuermans –

**houdende oprichting van de naamloze vennootschap
Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Jef Sleeckx**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme.

Vaste leden : de heren Herman Candries, Paul Deprez, Johan De Roo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy Schuermans ;

de heren Karel De Gucht, Jacques Laverge, Didier Ramoudt ;

de heren Carlos Lisabeth, Jef Sleeckx, Robert Voorhamme ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Cannaerts, Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer John Taylor, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heren Louis Bril, André Denys, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Fred Dielens, Jacky Maes ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Jan Penris ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

Zie :

84 (BZ 1995)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nrs. 2 tot 4 : Amendementen

INHOUDSTAFEL

	Blz.
I. ALGEMENE BESPREKING	4
A. Inleidende uiteenzetting door de indiener en eerste algemene bespreking op 7 maart 1996 met antwoord van de minister	4
B. Tweede algemene bespreking op 27 juni 1996 en 17 oktober 1996 met antwoord van de minister	7
– Algemene opmerkingen	7
– Overdracht van de concessie bij de vereffening en oprichting van de nieuwe naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijngedied, evolutie van het aantal schademeldingen, financiële afhandeling mijnschadeclaims en nakoming van de bemalingsplicht door het Vlaamse Gewest	7
II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN	11
III. STEMMING OVER HET GEHEEL	14
IV. TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	15
BIJLAGE – Verslag, met bijlagen van de hoorzitting op 30 mei 1996	21

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden besprak het voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans houdende oprichting van de naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 1) op 7 maart, 30 mei, 27 juni, 17 oktober 1996 en 23 oktober 1997.

Dit voorstel van decreet werd tijdens de voorbije legislatuur op 27 september 1994 bij de toenmalige Vlaamse Raad, ingediend door de heren Jo Vandeurzen en Maurice Didden als stuk 601 (1993-1994) – Nr. 1. Op 24 januari 1995 werd het voorstel van decreet in de Commissie toegelicht door de heren Jo Vandeurzen en Maurice Didden, waarna een voorlopige standpuntbepaling volgde van de Vlaamse minister-president, die de noodzaak benadrukte om het advies in te winnen van de NV Mijnen.

Vervallen ingevolge de ontbinding van het Vlaams Parlement in 1995 is het voorstel van decreet (Stuk 601 (1993-1994) – Nr. 1) door de heer Eddy Schuermans overgenomen en opnieuw bij het Vlaams Parlement ingediend op 27 september 1994 als stuk 84 (BZ 1995)- Nr. 1.

Op 7 maart 1996 werd het voorstel van decreet in de Commissie toegelicht door de indiener en volgde een eerste algemene bespreking. Na deze algemene bespreking blijkt, gelet op de techniciteit van de problematiek van de mijnschade en de bemaling dat er nog vele vragen rijzen, waarop de Commissie op 7 maart 1996, conform artikel 33, punt 2 b) van het Reglement van het Vlaams Parlement beslist tot de organisatie van een hoorzitting met een delegatie van de NV Mijnen en van de Vlaamse administratie Economie, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

Deze hoorzitting gaat door op 30 mei 1996 en het verslag hiervan, met bijlagen, is als bijlage 1 opgenomen.

De hoorzitting in de Commissie leverde een aantal nieuwe inzichten op die leidden tot de bijsturing van het voorstel van decreet, waarna op 27 juni 1996 de Commissie de bespreking hervat. In tussentijds werd op 2 september 1996 het advies ingewonnen van de Vlaamse administratie Economie, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie. Dit advies werd overgezonden aan de commissieleden, met het oog op de hervatting van de bespreking op 17 oktober 1996.

Hierop besliste de Vlaamse regering, alvorens een definitief standpunt te bepalen over het voorstel van decreet, extern juridisch advies in te winnen. In afwachting hiervan wordt de bespreking van het voorstel van decreet verdaagd.

Op 23 oktober 1997 wordt de bespreking hervat in de Commissie die het voorstel op deze datum goedkeurt.

I. ALGEMENE BESPREKING

A. Inleidende uiteenzetting door de indiener en eerste algemene bespreking op 7 maart 1996 met antwoord van de minister

De indiener verklaart de toelichting van het voorstel van decreet niet te doen zonder enige schroom, vermits het thans voorliggende voorstel van decreet in ruime mate schatplichtig is aan het voorstel van decreet van de heren Jo Vandeurzen en Maurice Didden houdende oprichting van de naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied (Stuk 601 (1993 – 1994) – Nr. 1). De indiener merkt op dat de problematiek van de mijnschade en bemaling reeds geruime tijd de aandacht van de Commissie gaande houdt en verwijst naar de vraag om uitleg van 19 mei 1994 die door de heer Jo Vandeurzen in deze Commissie werd gesteld tot de Vlaamse minister-president over de toekomstige financiering van de vergoeding voor mijnschade en de noodzakelijke permanente pompactiviteit in de mijnregio (Vl. R., Handelingen, nr. 46 van 14 juni 1994, blz. 1888-1892).

De indiener vestigt er de aandacht op dat, zoals bekend de exploitatie van de steenkoolmijnen in Limburg de oorzaak is van heel wat verzakkingen, die aan de oppervlakte veel schade aan eigendommen veroorzaken en ook de normale afloop van het water (grondwater, regenwater, rioleringswater) verstoren. Hierdoor is een permanente bemaling nodig vermits de verzakkingen tot nu toe reeds aanleiding geven tot een vierhonderdtal klachten inzake mijnschade per jaar, gericht tot de concessionaris.

Ofschoon de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en graverijen, de gemeenten hun aansprakelijkheid terzake niet ontnemt (zie arrest Cass., 12 mei 1960, nr. 7842 : Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen, 1960, blz. 375), wordt in Vlaanderen toch algemeen aanvaard dat de aansprakelijkheid voor het vorderen van de

mijnschade, veroorzaakt door de door de mijn uitgevoerde taken, alsook de bemalingsplicht voortvloeit uit artikel 58 van de hierboven vermelde wet.

De wet van 15 september 1991, is evenwel nog steeds een rechtsnorm die tot het federale bevoegdheidsniveau behoort. In Wallonië is deze materie evenwel geregionaliseerd (decreet van 9 juli 1988 op de mijnen). Spreker refereert met betrekking tot de regeling van de aansprakelijkheid van de exploitant van een kolenmijn, aan het advies van de Raad van State van 2 december 1993 over het voorontwerp van wet "houdende de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade (Stuk Senaat, 1952 (1993-1994) – Nr. 1, blz. 12 e.v.). dat terzake luidt als volgt : " Het uitwerken van regels betreffende de aansprakelijkheid van de exploitant van een kolenmijn komt toe aan de overheid tot de bevoegdheid van wie het vaststellen van de exploitatievoorwaarden en het verlenen van de concessies behoren, zijnde het Gewest waarin de exploitatie plaatsvindt". Spreker merkt op dat in Limburg de hoedanigheid van concessionaris in het Limburgs Mijnbekken in belangrijke mate toekomt aan de NV Mijnen, rechtsopvolger van de NV Kempische Steenkoolmijnen. Er is slechts een concessie, met name deze van Zwartberg, die niet in handen is van de NV Mijnen

De NV Cockerill-Ougrée, titularis van deze concessie, neemt dan ook terzake alle aansprakelijkheid op zich, wat concreet impliceert dat de mijnschade in deze concessie door haar wordt vergoed.

Spreker stelt vast dat de Vlaamse regering, naar aanleiding van het reorganiseren van de Limburgse reconversiestructuren beslist heeft, dat de NV Mijnen haar activiteiten in het jaar 1996 zal beperken tot het saneren van de mijnterreinen en het uitvoeren van de lopende collectieve arbeidsovereenkomsten. In principe is er na 1996 geen opdracht meer weggelegd voor de NV Mijnen.

Dit mag evenwel niet verhinderen dat de nodige maatregelen worden getroffen opdat de concessionaris zijn wettelijke verplichtingen in verband met de vergoeding van de mijnschade en het onderhouden van de pompinstallaties moet blijven respecteren. Inzake de omvang van de verplichtingen, stelt de indiener vast dat wat de beide uitzichten van de aansprakelijkheid betreft, er duidelijk verschillen optreden.

De aansprakelijkheid wegens mijnschade verjaart in principe na dertig jaar. Algemeen wordt aangevaard dat de verjaringstermijn aanvangt van op het

ogenblik dat de invloed van de werken in de ondergrond moet zijn beëindigd. Daarvoor raamt de NV Mijnen een termijn van vijf jaar na het beëindigen van de exploitatie. Spreker stipt aan dat het wegpompen van het water een voortdurende opdracht is. De overstromingen in het Maasgebied hebben nog maar eens aangetoond dat het voortdurend onderhoud van deze pompinstallaties van essentieel belang is en een verwaarlozing van deze opdracht tot catastrofale gevolgen zou leiden.

Uiteraard stelt zich de vraag welke de meest aangewezen methode is om ervoor te zorgen dat beide aspecten van de aansprakelijkheid van de concessionaris (vergoeding mijnschade en bemaling) ook in de toekomst op een correcte wijze worden uitgevoerd.

De oprichting van een naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijngebied dringt zich volgens de indiener op om volgende redenen. Deze vennootschap kan worden opgericht na de afsplitsing van de NV Mijnen en zal beide deelaspecten van de aansprakelijkheid in de regeling van de problematiek van de mijnschade en de bemaling in Limburg regelen. In dit verband merkt spreker op dat via een ingewikkeld migratieplan de aandelen van de NV Mijnen van de NV Gimvindus via het Vlaamse Gewest zijn ingebracht in de NV Limburgse Reconversie maatschappij. Via een splitsing van dit aandelenpakket kan het Vlaamse Gewest eigenaar worden van de nog op te richten NV Mijnschade. De Limburgse Reconversie maatschappij kan zich dan verder op haar reconversieopdracht concentreren. Het Vlaamse Gewest is aldus de enige aandeelhouder in deze vennootschap waarin door splitsing alle concessies, alle aangelegde provisies en vorderingen in het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, de pompinstallaties, het personeel en dergelijke worden ingebracht. Door deze inbreng moet de nieuwe naamloze vennootschap in staat zijn haar statutaire doelstelling, namelijk het vergoeden van mijnschade en bemaling te realiseren.

Er wordt aldus een nieuwe naamloze vennootschap opgericht, wat evenwel niet belet dat het voorstel van decreet ervan uitgaat dat deze nieuwe vennootschap als het ware in de rechten en plichten treedt van de vroegere NV (daarvoor NV Kempense Steenkoolmijnen) voor wat betreft de aspecten mijnschade en bemaling.

De nauwe verwantschap tussen beide vormen van aansprakelijkheid veronderstelt echter een grondige historiek van de ontginning, de lokalisatie van breuken in de ondergrond e.d.m. Daarenboven

wijst de indiener op de belangrijke synergie die bestaat tussen de problematiek van de vergoeding voor mijnschade en de bemaling. Daarom lijkt het voor de indiener aangewezen om beide opdrachten in één hand te houden. De bemaling overhevelen naar de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening zou slechts een bron van discussie zijn, alhoewel spreker er zich wel van bewust is dat op lange termijn, er bepaalde overwegingen kunnen zijn, die de bemaling en de overheveling van een aantal pompen naar de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening zouden motiveren. Een aantal van deze pompen zou eveneens kunnen worden ingezet voor het oppompen van drinkbaar water.

Spreker verwijst naar artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en graverijen die geldt als juridische basis voor de regeling van de mijnschade en de bemalingsplicht. Ook hier worden beide aspecten geregeld door éénzelfde artikel. De opsplitsing van het takenpakket zal evenwel een wetswijziging impliceren.

De synergie tussen bemaling en mijnschaderegeling moet volgens de indiener van het voorstel worden behouden. Voor de argumentatie hiertoe refereert spreker aan het voorstel van decreet (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 1, blz. 3 en 4). Binnen de NV Mijnen worden de nodige provisies aangelegd (760 miljoen frank voor de bemaling en voor de mijnschade 650 miljoen frank). Wat de werkingskosten betreft, stelt spreker dat er hiervoor financieringsproblemen zouden kunnen rijzen. Een vijftiental personen zijn ingeschakeld in de behandeling van de mijnschadedossiers.

Vervolgens benadrukt spreker dat naast deze provisionele middelen de NV Mijnen tevens beschikt over een belangrijke vordering in het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade, dat inmiddels is ontbonden. De vooropgestelde ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade tegen 31 december 1997, zal in het Vlaamse Gewest nopen tot de uitbouw van een structuur die het beschikbare kapitaal van de vordering van het Vlaamse Gewest op dit Nationaal Waarborgfonds te beheren. Het Vlaamse Gewest zal hoe dan ook de zorg hebben voor de afhandeling van de mijnschadedossiers.

Het voorstel van decreet strekt er evenwel niet toe om een nieuwe overheidsadministratie te creëren, maar streeft ernaar om continuïteit te geven aan de

diensten van de NV Mijnen waarvan het voortbestaan inderdaad moet worden verzekerd. Precies omwille van deze continuïteit stelt het voorstel van decreet dat de handelingen van de nieuwe naamloze vennootschap een commercieel karakter blijven behouden.

De Commissie stelt samen met de indiener en de heren Jef Sleeckx en Marino Keulen vast dat het voorstel van decreet een materie behelst waaraan vele technische aspecten zijn verbonden en waarmee de meeste commissieleden niet onmiddellijk zijn vertrouwd. Daarenboven wordt door de indiener gewezen op het tijdsperspectief, gelet op de omvangrijke middelen die met mijnschade en bemalingsactiviteiten gepaard gaan.

De heren Marino Keulen en Jef Sleeckx verklaren zich grotendeels te kunnen inschrijven in de krachtlijnen van het voorstel van decreet, waarbij de heer Marino Keulen opmerkt dat een grotere transparantie van de structuren van het economisch industrieel overheidsinitiatief slechts kan worden toegejuicht vermits dit een directere controle vergemakkelijkt. Spreker stelt vast dat de mijnschade en de pompbemaling ondergebracht zijn bij de NV Mijnen, dochtermaatschappij van de Limburgse Reconversie maatschappij. Het overhevelen van deze taken naar een nieuw op te richten naamloze vennootschap zoals beoogd door het voorstel van decreet kan bijdragen tot deze verhoogde transparantie.

Inzake het takenpakket van de NV Mijnen stelt de heer Jef Sleeckx, verslaggever, vast dat een aantal taken door de NV Mijnen thans aan privé-ondernemingen in onderaanneming worden uitbesteed, ondanks de nog voldoende personeelsbezetting van de NV Mijnen. Spreker vraagt hierover nadere informatie aan de minister.

De minister stelt dat een dergelijke gang van zaken tot het verleden behoort, gelet op de recente sociale beroering ten aanzien van de personen die de keuze maakten door te werken tot eind 1996. Volgens de minister zijn de meningen hierover verdeeld, vermits sommigen stellen dat de activiteiten nog zouden kunnen worden voortgezet na 1996. Terzake is er ook overleg gaande met de sociale partners.

De minister verklaart thans nog geen standpunt te willen formuleren, maar de resultaten van de hoorzitting te willen afwachten.

B. Tweede algemene bespreking op 27 juni 1996 en 17 oktober 1996 met antwoord van de minister

– Algemene opmerkingen

Sinds de eerste algemene bespreking en na de organisatie van de hoorzitting op 30 mei 1996 is er overleg gepleegd wat resulteert in nieuwe inzichten en bevindingen, die grotendeels zijn opgenomen in de door de heer Eddy Schuermans ingediende amendementen. Voor de exacte formulering hiervan en de verantwoording wordt verwezen naar Stuk 84 (BZ 1995)- Nr. 2.

Vooraleer de bespreking van deze amendementen bij de artikelsgewijze bespreking aan te vatten, krijgen de leden de gelegenheid om hun al dan niet bijgestuurde visie toe te lichten in een tweede algemene bespreking.

De minister neemt kennis van de ingediende amendementen maar wenst hierover nog geen standpunt in te nemen, vermits een grondig juridisch nazicht zich vooralsnog opdringt. Gelet op het huidige concept van het voorliggende voorstel van decreet merkt de minister op dat de vennootschap een publiekrechtelijk karakter zou verkrijgen, met alle nefaste gevolgen vandie (wetgeving op overheidsopdrachten, personeelsstatuut, openbaarheid van bestuur).

Wat de Limburgse Reconversie maatschappij betreft, wijst de minister erop dat nog nader dient te worden bekeken hoe de aandelen van de zelfstandige vennootschap zullen worden overgedragen aan het Vlaamse Gewest. Deze aandelenoverdracht mag niet resulteren in een budgettaire impact en daarenboven dienen voorafgaandelijke afspraken terzake worden gemaakt, vooraleer de Vlaamse regering definitief haar standpunt kan bepalen. Met de Limburgse Reconversie maatschappij dient onderhandeld over de prijsbepaling m.b.t. de aandelenoverdracht.

De minister refereert in deze context aan het advies van 2 september 1996 van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw, waaruit blijkt dat de artikelen 10 tot 16 zeker dienen onderworpen aan een extern juridisch advies. Pas daarna zullen de besprekingen met LRM inzake de aandelenoverdracht worden aangevat. Dit advies wordt aan de leden van de Commissie overgezonden.

De heer Eddy Schuermans vindt het inwinnen van een extern juridisch advies, teneinde het privaatrechtelijk karakter van de vennootschap te bena-

drukken een goede werkwijze, vermits dient gezocht naar een evenwichtige rechtsfiguur waarin het privaatrechtelijk karakter op een harmonieuze manier kan samengaan met de overheidsopdracht en het toezicht. Spreker benadrukt dat het niet de bedoeling is om over te gaan tot de oprichting van een publiekrechtelijke vennootschap, maar dat er wel gestreefd wordt naar een eerder gemengde vennootschapsrechtelijke structuur.

- Overdracht van de concessie bij de vereffening en oprichting van de nieuwe naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijngebied, evolutie van het aantal schademeldingen, financiële afhandeling mijnschadeclaims en nakoming van de bemalingsplicht door het Vlaamse Gewest*

De minister merkt op dat tijdens de hoorzitting vooral het accent werd gelegd op de noodzaak van de overdracht van de concessie bij de vereffening, zoals voorgeschreven door de gecoördineerde mijnwetten van 15 september 1919.

Voor deze concessieopdracht dient een vergunning aangevraagd aan de Bestendige Deputaties van Limburg en Antwerpen. Vervolgens worden er adviezen uitgebracht en wordt het advies ingewonnen van de Raad van State, waarna de Vlaamse regering een beslissing neemt. De minister pleit ervoor om de procedure inzake de overdracht naar aan naamloze vennootschap in oprichting zo spoedig mogelijk op te starten, gelet op de vereffening van NV Mijnen eind 1996. In deze context stipt de minister aan dat bij de vereffening van de NV KS, de NV Mijnen werd opgericht, zonder evenwel aandacht te besteden aan de bepalingen van de gecoördineerde mijnwetten wat betreft de procedurevoorschriften inzake de overdracht van de concessie. Deze kwestie dient ten spoedigste worden beslecht, waarop de heer Eddy Schuermans repliceert dat de vennootschap in oprichting hieraan wellicht kan verhelpen.

Er zullen volgens de minister vooral problemen rijzen inzake de creatie van een autonome vennootschap die de mijnschade en de bemaling zal uitvoeren, onder de rechtstreekse controle van het Vlaamse Gewest. De minister stelt vast dat men zich in de Vlaamse regering eerder gereserveerd opstelt, omdat een dergelijke regeling aanleiding zou kunnen geven tot een substantiële stijging van het aantal mijnschadedossiers.

Voor de evolutie van het aantal schademeldingen verwijst de minister naar de medegedeelde gegevens (zie verslag hoorzitting : bijlage 2).

De minister stelt vast dat in het Waalse Gewest de regeling van de mijnschadeproblematiek miljarden heeft gekost, vermits de bewoners van de huizen en panden in de omgeving van de ondergrondse mijnverzakkingen werden aangemaand zoveel mogelijk schadeclaims in te dienen.

Bij betwisting over het al of niet rechtmatig karakter van de ingediende schadeclaims werd het Waalse Gewest meestal in het ongelijk gesteld, wat resulteerde in een aanzienlijke budgettaire weerslag. De minister verklaart dat de Vlaamse regering beducht is voor een dergelijke situatie in het Vlaamse Gewest.

Alhoewel een regeling van de mijnschadeproblematiek zich dringend opdringt, twijfelt de minister er evenwel aan dat de beste oplossing zou liggen in de oprichting van een autonome vennootschap. De Vlaamse regering geeft de voorkeur aan de regeling van deze problematiek in de schoot van LRM, die terzake over voldoende financiële armslag beschikt, vermits de kernopdracht van LRM er ook na 1996 in bestaat de problematiek van de mijnschade te regelen. De Vlaamse regering overweegt om deze activiteit onder te brengen in een gespecialiseerde dochtervennootschap bij LRM, die terzake de financiële verantwoordelijkheid op zich zal nemen.

Wat de regeling van de bemalingsopdracht betreft, is de minister de mening toegedaan dat deze zou kunnen ressorteren onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest, vermits deze bemalingsplicht een eeuwigdurende activiteit is, die in feite moeilijk kan worden ingepast in het takenpakket van LRM, wiens hoofdpdracht bestaat in de reconversieopdracht.

De heer Eddy Schuermans, indiener, repliceert hierop als volgt.

Spreker verklaart zich te kunnen inschrijven in deze eerste voorlopige bevindingen van de Vlaamse regering en verklaart begrip op te brengen voor het feit dat de minister alsnog wenst te wachten met de formulering van het definitief standpunt van de Vlaamse regering. Spreker deelt de bekommernis van de Vlaamse regering, vermits NV Mijnen wordt ontbonden eind 1996. Een escalatie van het aantal oneigenlijke schadeclaims dient inderdaad vermeden.

Vervolgens licht de indiener twee mogelijke scenario's toe die voorliggen om na 1996, datum waarop de NV Mijnen is ontbonden, de mijnschade en de

bemalingsplicht verder op een adequate wijze te regelen.

Een eerste mogelijkheid impliceert volgens de indiener dat de Vlaamse regering geen decretaal initiatief steunt, wat wijst op de voorkeur van de Vlaamse regering om deze problematiek toe te vertrouwen aan LRM, met een mogelijke loskoppeling hiervan van de bemalingsopdracht. Wat de reconversieactiviteiten betreft van LRM is spreker er zich terdege van bewust dat deze geen eeuwigdurend karakter hebben en dat de ontbinding van LRM op korte termijn een feit is.

Volgens spreker is de constructie van een nieuwe opvangstructuur, onder de vorm van de oprichting van een autonome vennootschap één van de mogelijke denkpistes. Zelfs indien de mijnschade verder zou worden beheerd door de LRM, impliceert dit de verantwoordelijkheid van het Vlaamse Gewest, vermits LRM een dochtervennootschap is van het Vlaamse Gewest.

Het voorstel van decreet verschilt met de door de Vlaamse regering bestudeerde optie in die zin dat er een tussenschakel wordt gecreëerd tussen het Vlaamse Gewest en de dienst Mijnschade.

De mijnschadeproblematiek is volgens deze spreker in se geen Limburgse aangelegenheid, vermits het Vlaamse Gewest verantwoordelijk is voor de mijnconcessies, met inbegrip van een beperkte vergoedingsplicht van mijnschade en de bemalingsplicht. Limburg moet deze problematiek niet alleen oplossen, omwille van het feit dat deze problematiek is ondergebracht bij Limburgse Reconversie-maatschappij. Het onderbrengen van de mijnschade bij LRM staat volgens de indiener, hierin bijgetreden door de heer Jean-Marie Bogaert, haaks op hetgeen werd overeengekomen in de beheersovereenkomst, die tussen de Vlaamse Regering en de Limburgse Reconversie-maatschappij werd afgesloten. Hieruit blijkt dat LRM een reconversieopdracht heeft in Limburg, waarbij vooral het accent wordt gelegd op de economische reconversie, en de tewerkstelling in de particuliere sector, waarbij door LRM een marktconform rendement wordt nagestreefd. De mijnschade en de bemalingsplicht zijn niet in deze beheersovereenkomst opgenomen en volgens de heer Jean-Marie Bogaert moet er een strikte scheiding zijn tussen de reconversiemiddelen van LRM en de gemeenschappelijke taken, zoals bemalingsplicht en mijnschade, waarbij iedere wildgroei dient vermeden.

Spreker verwijst ook naar de activiteiten van de KS-Onderzoekscommissie, waaruit blijkt dat er

vooral gestreefd is naar de opbouw van de horizontale lijnen GIMV-LRM. De herstructurering van het economisch overheidsinitiatief werd vooral ingegeven door de zorg om te streven naar een grotere transparantie in de diverse geldstromen tussen de dochtermaatschappijen en KS (overheidsopdrachten, reconversie). LRM mag niet worden belast met oneigenlijke taken, waarbij spreker een pleidooi houdt voor de oprichting van een zelfstandige vennootschap, met de nodige controlemechanismen, teneinde de mijnschade en de bemalingsplicht adequaat te regelen. Spreker wijst erop dat het hier toch gaat om een vrij lange periode, waarvoor de verplichtingen dienen geregeld (30 à 35 jaar).

De heer Eddy Schuermans maant aan tot enige omzichtigheid inzake de aanwending van de financiële middelen ter regeling van de mijnschadeclaims. Enerzijds zijn er voldoende provisies aangelegd binnen de NV Mijnen en anderzijds kan het Vlaamse Gewest vanaf 1997, beschikken over de middelen die zullen vrijkomen na de regionalisering van het Nationaal Waarborgfonds. Wel dient er werk gemaakt van de uitwerking van een opvangstructuur onder de vorm van een naamloze vennootschap.

Zorgvuldig financieel beheer moet in de toekomst garant staan voor een probleemloze financiële afwikkeling van de mijnschadeclaims, waardoor het Vlaamse Gewest niet genoopt zal zijn hiertoe extra financiële middelen te genereren, waarvoor Vlaanderen geen vragende partij is. Spreker looft het financieel beheer binnen de NV Mijnen dat blijkt geeft van een zorgvuldige financiële langetermijnplanning.

Wat de nakoming van de bemalingsplicht door het Vlaamse Gewest betreft, brengt spreker onder de attentie van de Commissie dat deze thans wordt gefinancierd door de intresten op de beschikbare financiële reserves, die zijn gekapitaliseerd. De overheveling van de middelen uit het Nationaal Waarborgfonds betekent een bijkomende financiële incentive.

Het Vlaamse Gewest moet volgens spreker hoe dan ook zijn verantwoordelijkheid blijven opnemen inzake de bemalingsplicht, waarbij de heer Karel De Gucht preciseert dat de bemalingsplicht het best wordt ondergebracht in een autonome publiekrechtelijke vennootschap.

De minister merkt in deze context op dat de problematiek van de mijnschade in de door vroegere mijnontginningen getroffen gebieden in de provin-

cie Limburg zowel betrekking heeft op de behandeling en vergoeding van de mijnschade door de concessiehouder NV Mijnen als op de werking en toekomstige ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds voor Mijnschade.

Inzake de behandeling van mijnschade door de NV Mijnen stelt de minister dat bij de ontbinding van de NV Mijnen op 31 december 1996, er één of twee operationele groepen, met rechtspersoonlijkheid moeten voortbestaan om verder te zorgen voor :

a. de behandeling, herstel en vergoeding van mijnschadegevallen ;

b. verdere sanering van de oude, vervuilde en deels bebouwde terreinen van de vroegere NV Kempense Steenkolenmijnen.

De taken a en b worden thans door twee verschillende diensten van NV Mijnen vervuld, die evenwel in de toekomst eventueel zouden kunnen samengevoegd worden.

De behandeling, het herstel en de vergoeding van de mijnschadegevallen, moet alleszins verder worden gezet, krachtens de bepalingen van artikel 58 van de gecoördineerde mijnwetgeving.

De directie van de NV Mijnen is op de hoogte van deze dwingende verplichting en vervangt nu en dan de werknemers van de dienst Mijnschade, waarvan er sommigen kunnen genieten van een gunstige afvloeiingsregeling.

In januari 1996 ziet de personeelsbezetting er uit als volgt : 1 kaderlid, 8 gespecialiseerde bedienden, 7 werklieden/waterbemalers.

Wat de voorziene financiële middelen voor toekomstige mijnschade in de boekhouding betreft ziet de situatie eruit als volgt : ongeveer 750 miljoen frank zijn voorzien voor waterbemaling en ongeveer 600 miljoen frank voor huizen en wegen.

Na opheffing van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade zal het laatste bedrag ad 600 miljoen frank voor 31 december 1997 naar de inbrenger en concessiehouder NV Mijnen terugvloeien.

Hierop werpt de heer Eddy Schuermans op dat het Waalse Gewest vooral de strategie van de bewuste onvermogensmaking van concessionarissen hanteert, waardoor de financiële last van de mijnschade kon worden afgewenteld op het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade.

Wat de afsplitsing van mijnschade en bemalingsplicht betreft, stelt het lid dat er tussen beide activiteiten een zeer grote interdependentie is, zodanig dat een mogelijke afsplitsing niet resulteert in de meest technisch efficiënte oplossing.

Wat de Waalse situatie en mogelijke misbruiken betreft, verklaart de minister terzake aan de Vlaamse regering de nodige bewijsstukken op te vragen.

De uitbesteding aan derden van mijnschade en bemalingsplicht stuit bij de indiener van het voorstel op geen fundamentele bezwaren, maar toch meent spreker dat de uiteindelijke verantwoordelijkheid moet blijven berusten bij het Vlaamse Gewest. De verantwoordelijkheden dienen best samengehouden binnen de dienst Mijnschade, die terzake over de nodige know how beschikt en aldus op een exacte wijze de mijnschadeclaims kan beoordelen. De dienst Mijnschade is een goed beheerde dienst en spreker ziet niet in waarom deze dienst nu moet worden afgeschaft.

De heer Karel De Gucht verwijst naar het verslag over de hoorzitting en vraagt zich af of de problematiek van de mijnschadeclaims, op basis van een lastenboek niet kan worden uitbesteed aan een externe verzekeringsmaatschappij. Vermits het hier gaat om schadebetaling van ongeveer 100 miljoen frank per jaar betreft het in feite, in verzekeringskringen, de dekking van een eerder gering risico. Spreker begrijpt niet waarom deze kwestie nu reeds zolang aansleept en waarom er nog verder wordt getalmd.

De minister belooft om deze denkpiste over te maken aan de Vlaamse regering, waarbij de heer Karel De Gucht repliceert dat indien LRM zou overgaan tot de oprichting van een dochtervennootschap, deze geen publiekrechtelijk karakter zal hebben. De oprichting van twee dochtervennootschappen van LRM (verzekering en bemaling) belet niet dat bij een uitdoving van de reconversieactiviteiten van LRM, deze afzonderlijke dochtervennootschappen zullen blijven bestaan.

De heer Eddy Schuermans verklaart dat het toevertrouwen van de regeling van de mijnschadeclaims aan een verzekeringsmaatschappij geen uitsluitsel geeft over het probleem van de aansprakelijkheid, vermits het Vlaamse Gewest terzake verantwoordelijk blijft.

De heer Robert Voorhamme meent dat er inzake de ingediende schadeclaims een onderscheid dient gemaakt tussen de schade veroorzaakt door de

vroegere mijnactiviteiten en de schade die ontstaat als gevolg van bemalingsactiviteiten en onzorgvuldige uitgevoerde bemalingsactiviteiten. De mijnschade is een historisch gegeven dat inherent verbonden is aan de mijnactiviteiten. Schade veroorzaakt door onoordeelkundige bemaling of bemaling is een actueel gegeven. Wat de outsourcing van bepaalde activiteitent aan derden betreft, moet dit volgens het lid kunnen, maar benadrukt dat de juridische verantwoordelijkheid afdoende dient geregeld, eventueel via de afsluiting van een herverzekeringsovereenkomst, waarbij de heer Robert Voorhamme opmerkt dat herverzekeringsoperaties dunder uitvallen.

Hierop stelt de heer Karel De Gucht dat een dergelijke vennootschap inderdaad perfect via een herverzekering deze risico's kan indekken. Doch meent spreker dat de behandeling van de schadegevallen best gebeurt door de NV. De aansprakelijke partij is het Vlaamse Gewest en wat de administratieve afhandeling van het dossier betreft, kan dit perfect gebeuren door een verzekeringsmaatschappij. De bemalingsopdracht wordt dan ondergebracht in een afzonderlijke vennootschap, zodanig dat de verzekeringsmaatschappij zal worden geconfronteerd met de dekking van de beide risico's, enerzijds het historische risico van de mijnschade en anderzijds een berekenbaar bemalingsrisico. De aannemers zijn hiertoe verantwoordelijk en de oprichting van nieuwe structuren is volgens spreker overbodig.

De heer Johan De Roo wenst nadere informatie over het aantal schadegevallen en de hiervoor uitbetaalde bedragen. Het lid stelt vast dat de Limburgse mijnsluiting nog vrij recent is. Spreker vraagt zich af of het mogelijk is dat, hoe langer de mijnen gesloten zijn, er des te minder schadeclaims worden ingediend. Het betreft hier toch jaarlijks nog 200 à 300 aanvaarde schadegevallen (bedrijven en gezinnen). Spreker vraagt zich af wat de gemiddelde kost is van dergelijke schadeclaims.

De minister verduidelijkt dat de jaarlijkse uitgaven van de NV Mijnen, wat de totaliteit van de mijnschade betreft, schommelen rond 90 miljoen frank per jaar.

Het bestedingspatroon voor deze post ziet er als volgt uit :

1990 :	106,834 miljoen frank
1991 :	79,184 miljoen frank
1992 :	78,017 miljoen frank
1993 :	88,935 miljoen frank
1994 :	103,000 miljoen frank

Per schadeclaim wordt een som uitbetaald van ongeveer 500.000 frank per dossier.

De minister besluit met te stellen dat er na de adviesaanvraag bij de Vlaamse administratie Economie, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie, toch nog een aantal zeer specifieke juridische knelpunten rijzen. Om deze uit te klaren zal de minister extern juridisch advies inwinnen, wat de Commissie zal toelaten met nog meer kennis van zaken het voorstel van decreet te bespreken.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

– *Regeling van de werkwijze in Commissie en standpunt van de Vlaamse regering*

Bij de aanvang van de artikelsgewijze bespreking op 23 oktober 1997 lagen reeds amendementen voor van de heer Eddy Schuermans. Voor de exacte formulering en de verantwoording hiervan wordt verwezen naar Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 2.

De indiener stelt vast dat er zich sinds de indiening van deze amendementen nieuwe evoluties in het dossier van de mijnschade hebben voorgedaan (o.m. op het federale vlak inzake het Nationaal Waarborgfonds voor Kolenmijnschade, verjaringstermijn) en dient een nieuw amendement in. Voor de exacte formulering en de verantwoording hiervan wordt verwezen naar Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 3. Dit amendement strekt ertoe de volledige tekst van het voorstel van decreet te vervangen. Hierop trekt de indiener de amendementen opgenomen in Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 2 in.

Vervolgens neemt de Commissie akte van de teksten taalcorrecties die door de dienst Taaladvies zijn aangebracht op het amendement opgenomen in Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 3, waarbij de indiener betreurt van dit taaladvies pas nu ter zitting kennis te kunnen nemen, waarop de heer Robert Voorhamme repliceert dat niemand hiervan op de hoogte was.

De Voorzitter verduidelijkt dat door het secretariaat reeds op 17 oktober 1997 de oorspronkelijke versie van het Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 3 aan de Commissieleden werd overgezonden.

De minister formuleert geen bezwaren tegen het ingediende amendement en herinnert er aan dat de Vlaamse regering zich in de loop van de bespreking van het voorstel van decreet eerder behoed-

zaam opstelde wat tot uiting kwam in het feit dat de Vlaamse regering nu pas haar standpunt formuleert en niet bij de indiening van het voorstel van decreet of bij de kennisname van de amendementen (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 2).

De minister benadrukt dat deze omzichtige houding resulteert uit de twijfels die bij de Vlaamse regering waren gerezen over het toereikend karakter van de provisie van 1,1 miljard frank die door de NV Mijnen is aangelegd.

De aanvankelijk gerezen twijfels omtrent het financiële draagvlak van het voorstel van decreet zijn thans uitgeklaard, vermits door LRM de schriftelijke garantie werd gegeven de volledige financiële last te dragen van de bouwtechnische mijnschadedossiers. Hierbij preciseert de minister dat deze garantiestelling door LRM evenwel niet geldt ten aanzien van de bemalingsactiviteiten, wat voortvloeit uit het eeuwigdurend karakter van de bemalingsplicht, die haaks staat op het tijdelijke karakter van de reconversieopdracht van LRM.

Daarenboven stelde Ernst & Young vast dat de aangelegde provisies zeer orthodox werden ingeschat, waardoor een budgettair tekort zeer twijfelachtig wordt.

De minister verheugt zich over het feit dat met de bemerkingen van de Vlaamse regering door de indiener rekening werd gehouden, wat resulteert in een positief standpunt van de Vlaamse regering op 30 september 1996 over dit voorstel van decreet

De minister wijst erop dat na overleg met de NV Mijnen en de administratie het voorstel van decreet nogmaals is besproken. De minister stelt vast dat in dit amendement de mogelijkheid is opgenomen dat de bemalingsactiviteit met de bijbehorende aansprakelijkheid kan worden overgeheveld naar derden.

Wat het amendement betreft, stelt de minister vast dat het voorziet in een stapsgewijze financiering van de op te richten naamloze vennootschap vanuit de NV Mijnen. De minister wijst erop dat dit een belangrijk gegeven is, mede in de context van de aan de gang zijnde federale wetsinitiatieven die een inkorting van de verjaringstermijn mogelijk moet maken. Op vraag van de heer Jacques Laverge verduidelijkt de minister dat de onduidelijkheid die hieromtrent nog heerst eind 1997 dient te worden uitgeklaard.

De minister merkt op dat indien men de aangelegde provisie van 1,1 miljard frank, in de context van

een verkorte verjaringstermijn, ineens zou overmaken aan de NV, dit zou resulteren in een overfinanciering van de op te richten naamloze vennootschap, met het risico dat de teveel aangelegde provisies aldus fiscaal-vennootschapsrechtelijk zullen worden gekwalificeerd als winst en onderworpen worden aan de vennootschapsbelasting. Vanuit fiscaal oogpunt lijkt het de minister eerder aangewezen om de goedkeuring van de federale wetsinitiatieven inzake de mogelijke inkorting van de verjaringstermijn af te wachten, waarna een concrete en realistische inschatting kan worden gemaakt van de nodige financiële middelen en een bijkomende overdracht van middelen kan plaatsvinden.

De minister nuanceert evenwel dat, alhoewel de Vlaamse regering ten aanzien van het voorstel van decreet een positief standpunt inneemt, er toch nopens de thans voorgestelde tekst voor het voorstel van decreet nog vragen rijzen, waarop de Vlaamse regering een antwoord verwacht. Een aantal voorwaarden worden door de Vlaamse regering nog gesteld.

De minister formuleert deze als volgt :

- 1) de verwerving van de aandelen van de nieuwe vennootschap door het Vlaamse Gewest dient om niet te geschieden ;
- 2) aan de nieuwe vennootschap dienen voldoende provisies en activa te worden overgedragen ;
- 3) LRM moet voor de overdracht van de aandelen van de nieuwe vennootschap door NV Mijnen aan het Vlaamse Gewest een indekkingsgarantie verstrekken ter dekking van alle reeds gekende en toekomstige bouwtechnische mijnschade ;
- 4) de bemalingsactiviteit kan slechts aan derden worden overgedragen na goedkeuring door de Vlaamse regering.

De indiener van het amendement repliceert hierop als volgt. De door de Vlaamse regering gestelde voorwaarden zijn terecht, doch de indiener van het voorstel vraagt zich af wat hiervan de financiële consequenties zullen zijn.

Wat de verwerving van de aandelen van de nieuwe vennootschap door het Vlaamse Gewest om niet betreft, merkt spreker op dat de Vlaamse regering terzake de beslissingsbevoegdheid heeft. Het decreet zal slechts in werking treden op het ogenblik dat blijkt dat het Vlaamse Gewest deze aandelen aldus kan verwerven.

Wat de provisies en activa betreft die aan de nieuwe vennootschap moeten worden overgedragen, beaamt spreker dat de financiële middelen (provisies) inderdaad ruim bemeten zijn. Een stapsgewijze provisionering is volgens deze spreker inderdaad vanuit fiscaal oogpunt de meest optimale oplossing.

Wat de indekkingsgarantie betreft die door LRM moet worden gegeven, merkt het lid op dat wat LRM en de nieuw op te richten autonome naamloze vennootschap betreft, beide vennootschappen over eenzelfde aandeelhoudersstructuur beschikken (het Vlaamse Gewest). Het Vlaamse Gewest is aandeelhouder in beide vennootschappen en kan zich steeds afdoende financieel indekken.

Spreker merkt op dat de rol van LRM als reconversievennootschap uitdovend zal zijn, wat impliceert dat het Vlaamse Gewest finaal financieel verantwoordelijk wordt. Volgens spreker is het niet zinvol om decretaal te verwijzen naar LRM voor een indekkingsgarantie ten aanzien van de bemalingsactiviteit die een eeuwigdurend karakter vertoont.

Na het standpunt van de Vlaamse regering te hebben aanhoord gaat de commissie over tot de artikelsgewijze bespreking.

Voor de goede orde beslist de Commissie de artikelsgewijze bespreking te voeren op basis van het amendement-Schuermans (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 3).

Opschrift

Over het nieuw voorgestelde opschrift worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikelen 1 tot 7

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 8

Inzake de vereffeningsprocedure van het Nationaal Waarborgfonds voor Kolenmijnschade rijzen er bij de heer Jacques Laverge nog verschillende vragen.

De minister verduidelijkt dat de middelen van het Nationaal Waarborgfonds voor Kolenmijnschade zijn verworven door de vennootschappen die dit Waarborgfonds hebben gespijsd. De uitkering van deze middelen wordt verwacht eind 1997. De vordering van de NV Mijnen op dit Nationaal Waarborgfonds voor Kolenmijnschade bedraagt ongeveer 660 miljoen frank, waarvan 250 miljoen frank zal worden gestort op een geblokkeerde rekening. Het saldo wordt aan de NV Mijnen toegekend voor de financiering van andere activiteiten. In de balans van de NV Mijnen is een provisie opgenomen van 1,1 miljard frank.

Het Nationaal Waarborgfonds voor Kolenmijnschade komt enkel tussen voor de dekking van de bouwtechnische mijnschade. De heer Jacques Laverge dringt aan op een juridische regeling inzake de progressieve overdracht van de middelen, waarop de heer Eddy Schuermans verwijst naar de algemene bespreking waaruit blijkt dat de verrekening van het Nationaal Waarborgfonds voor Kolenmijnschade gefaseerd zal gebeuren.

De minister wijst erop dat er een onderscheid dient gemaakt tussen de balanspresentatie van de NV Mijnen en de middelen die zullen worden overgedragen vanuit het Nationaal Waarborgfonds voor Kolenmijnschade.

Artikelen 9 tot 12

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 13

Door de heer Frans Wymeersch wordt een subamendement ingediend (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 4) op het in Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 3, door de heer Eddy Schuermans voorgestelde amendement, dat als volgt luidt :

"Artikel 13

Een 10. toevoegen, dat luidt als volgt :

"10. voorzitter of lid van een OCMW-raad."

Voor de verantwoording van dit amendement wordt verwezen naar Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 4.

Ter stemming gelegd wordt het subamendement aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 14 tot 20

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Artikel 21

De heer Eddy Schuermans uit zijn tevredenheid over de regeling waarbij de overdracht van de aansprakelijkheid door de nieuw op te richten naamloze vennootschap naar derden, moet onderworpen worden aan de voorafgaandelijke goedkeuring van de Vlaamse regering,

Spreker wenst evenwel de in het amendement (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 3) voorgestelde tekst van artikel 21 nader te verfijnen. Door de heer Eddy Schuermans wordt op dit amendement een subamendement ingediend (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 4) dat ertoe strekt het derde lid van artikel 21 te vervangen door wat volgt : "*De vennootschap kan, bij overdracht zoals bepaald in het vorige lid en mits goedkeuring door de Vlaamse regering, op haar beurt deze aansprakelijkheid geheel of gedeeltelijk overdragen aan een derde onder de voorwaarden bepaald in dit hoofdstuk*".

Dit subamendement wekt de verwondering van de heer Jacques Laverge waarop de heer Eddy Schuermans verduidelijkt, hierin bijgetreden door de minister, dat de Vlaamse regering akkoord gaat met de oprichting van de nieuwe naamloze vennootschap mijnschade, die de bemalingsactiviteiten zal overdragen aan een derde partij die hiervoor eveneens de aansprakelijkheid draagt, mits de voorafgaandelijke goedkeuring van de Vlaamse regering. Hierop vraagt de heer Jacques Laverge nog nadere toelichting, waarop de minister en de heer Eddy Schuermans preciseren dat het aldus opgepompte water zou kunnen worden gebruikt in het watervoorzieningsproces.

Het subamendement voorziet in de voorafgaandelijke goedkeuring van de overdracht door de Vlaamse regering, wat meteen neerkomt op een extra garantie dat deze derde partijen over de nodige knowhow beschikken. De indiener wijst er daarenboven op dat de bemalingsopdracht zich anders aandient in het Oostelijke en het Westelijke Bekken, wat zijn repercussies heeft op de aansprakelijkheid.

Wat de mijnschade betreft merkt de indiener op dat dit een werk is van lange adem. Tevens dient gezocht naar een goede opvangstructuur, waarbinnen men het personeelskader van de dienst Mijnschade adequaat kan onderbrengen..

Spreker wijst erop dat de bemalingsopdracht een eeuwigdurend karakter heeft, wat impliceert dat de aansprakelijkheid hiervoor niet bij een privémaatschappij kan worden gelegd.

Ter stemming gelegd wordt het subamendement aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 22 tot 27

Op deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Bij globale stemming wordt het aldus gesubamendeerde amendement van de heer Eddy Schuermans (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 3) dat voorziet in een volledig nieuwe tekst van het voorstel van decreet (Artikelen 1 tot 27) aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

III. STEMMING OVER HET GEHEEL

Het voorstel van decreet, zoals geamendeerd door de commissie, wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

De verslaggever,

De Voorzitter,

Jef SLEECKX

Robert VOORHAMME

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**Voorstel van decreet****houdende oprichting van de naamloze vennootschap
"Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied"****HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder de "vennootschap", de naamloze vennootschap "Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied".

HOOFDSTUK II**Oprichting van de naamloze vennootschap
"Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied"****AFDELING 1****Oprichting, doel, duur, zetel****Artikel 3**

Onder de bij dit decreet gestelde voorwaarden wordt een publiekrechtelijke instelling in de vorm van een naamloze vennootschap opgericht onder de naam "Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied".

De Vlaamse regering stelt de statuten van de vennootschap vast.

De directeur-generaal van het bestuur van de BTW, Registratie en Domeinen of zijn gemachtigde is bevoegd om de akten te verlijden betreffende de oprichting, de organisatie en het intern bestuur van de vennootschap met toepassing van artikel 161, 3° van het Wetboek van Registratierechten.

Voor de niet bij dit decreet of de bij de statuten geregelde aangelegenheden zijn de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen van overeenkomstige toepassing.

Artikel 4

Het Vlaams Gewest mag rechtstreeks of onrechtstreeks alle aandelen verwerven in het kapitaal van de vennootschap. Het Vlaams Gewest mag, in afwijking van artikel 104bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, alle aandelen houden in de vennootschap zonder beperking van duur.

Artikel 5

§ 1. De vennootschap heeft tot doel het uitvoeren van de verplichtingen die voor de concessionaris of de pachter van een concessie voortvloeien uit de aansprakelijkheid bepaald in artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en graverijen zoals overgedragen aan de vennootschap in uitvoering van hoofdstuk III.

§ 2. De vennootschap mag de in de eerste paragraaf bedoelde verplichtingen bovendien uitvoeren voor rekening van elke concessionaris of gewezen concessionaris, mits hieromtrent een overeenkomst wordt afgesloten.

De vennootschap kan bovendien met derden overeenkomen dat deze voor rekening van de vennootschap prestaties uitvoeren die bijdragen tot de verwezenlijking van haar doel.

§ 3. De vennootschap mag alle administratieve, commerciële, industriële of financiële handelingen verrichten, die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met haar doel, met inbegrip van de onteigening en de onderaanneming in het algemeen.

§ 4. De vennootschap kan de onroerende goederen waarvan zij eigenaar is, alleen vervreemden volgens de regels zoals die worden vastgelegd in de statuten.

§ 5. De vennootschap kan dadingen aangaan.

§ 6. De vennootschap mag met machtiging van de Vlaamse regering deelnemen aan instellingen, vennootschappen of verenigingen, maar alleen wan-

neer hun doel met het eigen doel van de vennootschap rechtstreeks of onrechtstreeks verband houdt.

Artikel 6

De vennootschap wordt opgericht voor onbepaalde duur. Zij kan worden ontbonden door een besluit van de Vlaamse regering zodra vaststaat dat de vennootschap niet langer kan worden aangesproken voor de vergoeding van bouwtechnische mijnschade op grond van artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en graverijen en zij de bemaalingsverplichtingen heeft overgedragen.

Artikel 7

De maatschappelijke zetel van de vennootschap wordt bepaald in de statuten.

AFDELING 2

Kapitaal, leningen en toelagen

Artikel 8

De vennootschap is, na de overdracht bedoeld in artikel 21, eerste lid, gerechtigd alle tegoeden te verwerven waarop de NV Mijnen recht heeft ingevolge de ontbinding en vereffening van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade.

AFDELING 3

Bestuur

Artikel 9

De bestuursorganen van de vennootschap zijn :

- 1) de algemene vergadering ;
- 2) de raad van bestuur.

Artikel 10

De algemene vergadering bestaat uit de eigenaars van de aandelen.

Artikel 11

De vennootschap wordt bestuurd door een raad van bestuur bestaande uit 3 stemgerechtigde leden en 2 raadgevende leden. De bestuurders worden benoemd door de algemene vergadering voor een periode van ten hoogste zes jaar. Zij kunnen te allen tijde door de algemene vergadering worden ontslagen. De uittredende bestuurders zijn herbenoembaar. De raad van bestuur benoemt onder zijn leden een voorzitter en een ondervoorzitter.

Artikel 12

De vergoeding van de bestuurders en de raadgevende leden wordt bepaald door de algemene vergadering en komt ten laste van de vennootschap.

Artikel 13

De hoedanigheid van bestuurder is onverenigbaar met die van :

1. lid van het Europees Parlement of van de Europese Commissie ;
2. lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of de Senaat ;
3. lid van de raad van een Gemeenschap of Gewest ;
4. minister of staatssecretaris, lid van een regering van een Gemeenschap of Gewest of gewestelijke staatssecretaris ;
5. provinciegouverneur of lid van de bestendige deputatie van een provincieraad ;
6. lid van de rechterlijke macht, staatsraad of assessor in de Raad van State, lid van het Auditoraat van de Raad van State, rechter of referendaris van het Arbitragehof ;
7. personeelslid van de vennootschap ;

8. commissaris-revisor ;

9. burgemeester, schepen of lid van een gemeenteraad ;

10. voorzitter of lid van een OCMW-raad.

Artikel 14

De raad van bestuur is bevoegd alle daden te stellen die nodig of nuttig zijn voor het bereiken van het doel van de vennootschap, en alles te doen wat niet volgens de wet of de statuten tot de bevoegdheid van de algemene vergadering behoort.

Artikel 15

De werking van de raad van bestuur wordt geregeld in de statuten van de vennootschap

Artikel 16

De vennootschap wordt geldig vertegenwoordigd, in en buiten rechte, hetzij door 2 bestuurders samen optredend, hetzij door het gezamenlijk optreden van de voorzitter van de raad van bestuur, of bij zijn afwezigheid de ondervoorzitter, en de gedelegeerd bestuurder. In het kader van het dagelijks bestuur wordt zij geldig vertegenwoordigd door een gemachtigde tot dit bestuur. Zij is bovendien binnen het kader van een opdracht, geldig verbonden door bijzondere lasthebbers.

De raad van bestuur mag het dagelijks bestuur van de vennootschap, het bestuur van één of meer sectoren van haar activiteiten of de uitvoering van de besluiten van de raad aan één of meer bestuurders, directeurs of gemachtigden delegeren.

De raad en mits voorafgaande goedkeuring door de raad, de gedelegeerde bestuurder mag aan de personeelsleden, die hij aanwijst, bepaalde van zijn bevoegdheden overdragen.

AFDELING 4

Begroting

Artikel 17

De vennootschap stelt jaarlijks een ondernemingsplan op voor de eerstkomende drie jaar.

Dat plan moet een gedetailleerde uitwerking van de financiële vooruitzichten voor het eerstkomende jaar bevatten.

Van dit ondernemingsplan wordt kennis gegeven aan de Vlaamse regering op de door haar te bepalen wijze.

AFDELING 5

Toezicht door de Vlaamse regering

Artikel 18

§ 1. De Vlaamse regering oefent toezicht uit op de vennootschap door bemiddeling van een commissaris van de Vlaamse regering. De commissaris van de Vlaamse regering wordt benoemd en ontslagen door de Vlaamse regering.

§ 2. Voor de commissaris van de Vlaamse regering gelden dezelfde onverenigbaarheden als voor een bestuurder zoals bepaald in artikel 13.

Het mandaat van commissaris van de Vlaamse regering is daarenboven onverenigbaar met dat van bestuurder van de vennootschap.

§ 3. De Vlaamse regering regelt de opdrachten en het administratief en geldelijk statuut van de commissaris van de Vlaamse regering.

Artikel 19

§ 1. De commissaris van de Vlaamse regering waakt over de naleving van de wetten en decreten

en hun uitvoeringsbesluiten, het statuut van de vennootschap en het algemeen belang.

§ 2. De commissaris van de Vlaamse regering wordt uitgenodigd op alle vergaderingen van de raad van bestuur en ontvangt de agenda en de stukken die ermee verband houden, vóór de vergadering zoals bepaald in de statuten van de vennootschap.

§ 3. De commissaris van de Vlaamse regering beschikt voor het vervullen van zijn opdracht over dezelfde onderzoeksbevoegdheden als de bestuurders.

§ 4. De commissaris van de Vlaamse regering kan, mits het betrekking heeft op agendapunten waarvan hij, conform § 2, tijdig in kennis werd gesteld, binnen een termijn van vier werkdagen beroep aantekenen bij de Vlaamse regering tegen elke beslissing van de vennootschap in het kader van zijn bevoegdheid op grond van § 1.

Die termijn van vier werkdagen gaat in op de dag van de vergadering waarop de beslissing genomen werd, voor zover de commissaris daarop regelmatig was uitgenodigd, en, als hij niet regelmatig was uitgenodigd, op de dag waarop hij kennis heeft gekregen van de beslissing.

Op dezelfde dag waarop de commissaris bij de Vlaamse regering beroep aantekent tegen een beslissing van de vennootschap, stelt hij de raad van bestuur in kennis van zijn beroep.

Een beroep van de commissaris van de Vlaamse regering schort de beslissing in kwestie op.

Heeft de Vlaamse regering, binnen een termijn van twintig dagen volgend op de datum waarop de commissaris zijn beslissing heeft meegedeeld, de schorsing niet bevestigd, dan is de beslissing van de raad van bestuur definitief.

De Vlaamse regering betekent onmiddellijk haar beslissing tot bevestiging van de schorsing aan de voorzitter van de raad van bestuur van de vennootschap.

Indien de Vlaamse regering de schorsing bevestigt, dan moet het bevoegde orgaan van de vennootschap opnieuw beraadslagen over de bestreden beslissing binnen 30 dagen te rekenen vanaf de betekening van de bevestigende beslissing overeenkomstig het voorgaande lid.

Artikel 20

In het kader van zijn opdracht bepaald in artikel 19, § 1, kan de commissaris van de Vlaamse regering het bevoegde bestuursorgaan van de vennootschap verplichten te beraadslagen op de eerstvolgende vergadering over iedere door hem bepaalde aangelegenheid.

HOOFDSTUK III

Overdracht van de Mijschadeverplichtingen en - aansprakelijkheid

Artikel 21

De NV Mijnen, alsook elke concessionaris, gewezen concessionaris of pachter van mijnconcessies, kan krachtens een daartoe afgesloten overeenkomst de aansprakelijkheid inzake mijschade, zoals bedoeld in artikel 58 van de gecoördineerde wetten van 15 september 1919 op de mijnen, groeven en graverijen, overdragen aan de vennootschap onder de voorwaarden bepaald in dit hoofdstuk.

De NV Mijnen kan voormelde aansprakelijkheid aan de vennootschap overdragen krachtens de akte houdende inbreng van activa en passiva door de NV Mijnen in de vennootschap.

De vennootschap kan, bij overdracht zoals bepaald in het vorige lid en mits goedkeuring door de Vlaamse regering, op haar beurt deze aansprakelijkheid geheel of gedeeltelijk overdragen aan een derde onder de voorwaarden bepaald in dit hoofdstuk.

Artikel 22

Bij overdracht van de aansprakelijkheid zoals bepaald in artikel 21, is de overnemer ertoe gehouden de uitvoering van deze verplichtingen op voortdurende wijze te verzekeren. Hiertoe stelt de overdrager de financiële middelen ter beschikking.

Artikel 23

Vanaf de overdracht conform de vorige artikelen houdt de hoger genoemde aansprakelijkheid op te bestaan voor de overdragende partij en haar

rechtsvoorgangers. Rechtsvorderingen tot herstel van mijnschade kunnen vanaf dit tijdstip alleen nog worden ingesteld tegen de overnemer. Vanaf de overdracht is de overnemer bovendien gehouden tot alle overige verplichtingen uit hoofde van aansprakelijkheid voor mijnschade die voordien rustten op de voormalige concessiehouder.

Artikel 24

Onder aansprakelijkheid, zoals bepaald in dit hoofdstuk, worden tevens alle verplichtingen begrepen die hiermee op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze verbonden zijn.

Artikel 25

Bij de overdracht door de NV Mijnen, bedoeld in artikel 21, worden bovendien alle materiële vaste activa-bestanddelen en het personeel, verbonden aan de afdeling Mijnschade van de NV Mijnen, overgedragen aan de vennootschap.

Artikel 26

De overdracht van het personeel, bedoeld in artikel 25 gebeurt met het volledige behoud van de anciënniteit en de bestaande arbeidsvoorwaarden, conform de bepalingen van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

HOOFDSTUK IV

Slotbepaling

Artikel 27

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

BIJLAGE

Hoorzitting van 30 mei 1996 met een delegatie van de NV Mijnen en
van de Vlaamse Administratie Economie, Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie

Verslag namens de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden
uitgebracht door de heer Jef Sleenckx

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme.

Vaste leden : de heren Herman Candries, Paul Deprez, Johan De Roo, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Eddy Schuermans ;

de heren Karel De Gucht, Marino Keulen, Didier Ramoudt ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Jean-Marie Bogaert ;

de heer Jos Stassen.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Cannaerts, Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer John Taylor, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heren Louis Bril, André Denys, Dirk Van Mechelen ;

de heren Freddy De Vilder, Fred Dielens, Guy Swennen ;

mevrouw Marijke Dillen, de heer Jan Penris ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

de heer Jos Geysels.

INHOUD

	Blz.
I. SAMENSTELLING VAN DE DELEGATIES	25
II. UITEENZETTING DOOR DE DELEGATIE VAN DE VLAAMSE ADMINISTRATIE ECONOMIE, AFDELING NATUURLIJKE RIJKDOMMEN EN ENERGIE	25
1. Overzicht van de bestaande concessies	25
2. Bestaande reglementering inzake mijnconcessies	25
2.1. Vereffening van ontbonden mijnmaatschappijen	26
2.2. Vergunningsprocedures	26
2.3. Van toepassing op de KS-concessie	26
2.4. Vervallenverklaring	26
3. Mijschade	27
3.1. Verantwoordelijkheid voor mijschade	27
3.2. Mijschade in het Kempisch Bekken	28
III. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORD VAN DE DELEGATIELEDEN	29
IV. UITEENZETTING DOOR DE DELEGATIELEDEN VAN DE NV MIJNEN	31
– Uiteenzetting door de heer Rudy Blereau, Directeur-Generaal van de NV Mijnen	31
1. Operationele gegevens	31
1.1. Probleemstelling	31
1.1.1. Verantwoordelijkheid	31
1.1.2. Verjaringstermijn	31
1.2. Dienst Mijschade	31
1.2.1. Mijschadedossiers	31
1.2.2. Pompstations	32
1.2.3. Personeelsbestand	32
1.3. Maas en Zuid-Willemsvaart	32
1.3.1. Maasdijken	32
1.3.2. Zuid-Willemsvaart	33
2. Financiële gegevens	33
2.1. Mijschade Fonds A	33
2.2. Extra voorziening Mijnen	34
– Uiteenzetting door de heer Roel Nieuwdorp	34
2.3. Redenen voor tussenkomst via decreet (oorspronkelijk voorstel van decreet van de heer Jo Vandeurzen en Maurice Didden (Stuk 601 (1993-1994) – Nr. 1), overgenomen door de heer Eddy Schuermans (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 1).	34

3.	Inhoudelijke problemen gesteld door het voorstel van decreet-Schuermans houdende oprichting van de naamloze vennootschap Mijnschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied – Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 1.	35
4.	Procedure inzake mijnschade	36
–	Uiteenzetting door de heer Roger Engelen, Hoofd van de Dienst Mijnschade	36
V.	VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE LEDEN MET ANTWOORD VAN DE DELEGATIELEDEN VAN DE NV MIJNEN	37
	BIJLAGEN	39
–	Bijlage 1 : Figuur 1 : Nog bestaande mijnconcessies Figuur 2 : Het ontgonnen gebied Figuren 3 tot 5 : Overzicht van de Mijnschade in het Kempisch Bekken	39
–	Bijlage 2 : Cijfermatige evolutie van het aantal schademeldingen	45
–	Bijlage 3 : Pompstations Mijnen NV – Dienst Mijnschade	46

HOORZITTING MET EEN DELEGATIE VAN DE NV MIJNEN EN VAN DE VLAAMSE ADMINISTRATIE ECONOMIE, AFDELING NATUURLIJKE RIJKDOMMEN EN ENERGIE

Vergadering van 30 mei 1996

Voorzitter : de heer Robert Voorhamme

Vooraf aan deze hoorzitting werd aan de leden van de Commissie een bijdrage overgezonden van de heer Paul Vansteelandt, burgerlijk mijningenieur en aardkundig ingenieur, afdelingshoofd afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de administratie Economie over : "De gevolgen van de mijnverzakkingen in Limburg". Dit artikel werd als referaat ingediend op de Studiedag "Geologische Kartering en Geologisch Onderzoek in het Vlaamse Gewest", waaraan tevens de heren Frank Mostaert, Jan Van Roo en Ludo Broothaers hun medewerking verleenden.

I. SAMENSTELLING VAN DE DELEGATIES :

– de heer Rudy Blereau, directeur-generaal van de NV Mijnen ;

– de heer Roger Engelen, hoofd van de dienst Mijnschade in de huidige NV Mijnen ;

– de heer Roel Nieuwdorp, advocaat

– de heer Robeyns, stafmedewerker (Fondsen A en B)

De delegatie van de Vlaamse administratie, afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie was samengesteld uit :

– de heer Paul Vansteelandt, Afdelingshoofd van de Afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie ;

– de heer Erwin Moeyaert, juridisch adviseur bij het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw – afdeling Administratieve Diensten en Juridisch Advies

– de heer Jan De Keye, directeur van de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie.

II. UITEENZETTING DOOR DE DELEGATIE VAN DE VLAAMSE ADMINISTRATIE ECONOMIE, AFDELING NATUURLIJKE RIJKDOMMEN EN ENERGIE

De heer Paul Vansteelandt stelt dat zijn betoog zich zal beperken tot een algemeen overzicht van de Mijnschade in het Kempisch Bekken.

1. Overzicht van de bestaande concessies :

Aan de hand van de in bijlage opgenomen figuren (Bijlage 1 : figuur 1) schetst spreker het overzicht van de bestaande concessies als volgt :

– NV Kempense Steenkolenmijnen (KB van 19.12.1969) ;

– Neeroeteren Rotem ;

– Les Liègeois (Zwartberg) (Cockerill-Sambre) ;

– Kempense Staatsconcessie.

De concessiehouder van de concessie Oostham-Kwaadmechelen heeft op een officiële manier afstand gedaan van de concessie.

Spreker stipt aan dat het vermeldenswaard is dat er aan de NV KS twee gebieden verpacht werden namelijk :

– een deel van de Kempense Staatsconcessie

– een deel van de concessie Oostham-Kwaadmechelen.

Op figuur 2 is het ontgonnen gebied aangeduid. Buiten het concessiegebied van de NV KS werd er in de concessie van Zwartberg en in de twee verpachte gebieden ontgonnen.

2. Bestaande reglementering inzake mijnconcessies

De gecoördineerde mijnwetten dd. 15 september 1919 zijn van toepassing op de bestaande concessies.

2.1. Vereffening van ontbonden mijnmaatschappijen

In toepassing van artikel 67 van de gecoördineerde mijnwetten mogen de ontbonden mijnmaatschappijen niet tot vereffening overgaan alvorens de concessie te hebben overgedragen of ze te hebben afgestaan overeenkomstig de voorschriften van de gecoördineerde mijnwetten.

2.2. Vergunningsprocedures

Mijnbouwvergunningen kunnen worden verkregen, verkocht, overgedragen, verdeeld, verhuurd of verpacht of afstand van gedaan.

Voor elk der activiteiten is een machtiging van de regering vereist (artikel 8) d.w.z. een koninklijk besluit dat na de bijzondere wetten een besluit van de Vlaamse regering werd.

Na de bijzondere wetten werd slechts van één mijnbouwvergunning afstand gedaan : de concessie Oostham-Kwaadmechelen, wat werd toegestaan bij besluit van de Vlaamse regering.

In Titel IV wordt niet bepaald wie mijnbouwvergunningen kan verkrijgen. In het verleden werd de concessie Neeroeteren-Rotem bv. verleend aan een vennootschap in oprichting (de Steenkolenmijnen van Noord-Oost Limburg) die zich na vergunningsverkrijging omvormde tot naamloze vennootschap.

Voor overdracht van een vergunning van een vennootschap aan een andere verloopt de procedure als volgt :

Art. 23. De aanvraag tot overdracht wordt gezamenlijk gedaan bij de bestendige deputatie van de provincie waarin het mijnveld is gelegen. Bij vroegere beïnvloeding door ondergrondse werken van het grondgebied Antwerpen is het nodig ook een bundel tot de bestendige deputatie van Antwerpen te richten.

De plannen die bij de aanvraag gevoegd worden moeten gekeurd worden door de mijningenieur (ANRE). De ontvangende bestendige deputaties moeten de voor haar bestemde afschriften voor echt verklaren.

Art. 24. De provinciale griffiers schrijven de aanvraag over in een bijzonder boek en voor echt ver-

klaarde uittreksels van deze uitschrijvingen worden aan de verzoekers afgegeven.

Art. 30. De mijningenieur (ANRE) brengt bij de bestendige deputatie verslag uit na inlichtingen te hebben ingewonnen omtrent de rechten en middelen der aanvragers. Daarop brengt de bestendige deputatie van Antwerpen haar advies uit, eveneens op verslag van de mijningenieur (ANRE).

De adviezen van de bestendige deputaties worden, met alle stukken van het onderzoek, gestuurd naar de Vlaamse minister die belast is met het economisch beleid.

Art. 32. De Vlaamse minister vraagt het advies van de Raad van State.

Art. 35. Na ontvangst van het advies van de Raad van State wordt de overdracht toegestaan bij besluit van de Vlaamse Regering.

2.3. Van toepassing op de KS-concessie

Bij vereffening van de NV KS en/of de NV Mijnen dient er bijgevolg een officiële overdracht van de concessie te gebeuren. Het betreft een regeringsbeslissing conform de procedure vermeld onder 2.2.

De procedure van overdracht van de concessie aan de nieuwe NV Mijschade in wording dient bijgevolg onverwijld opgestart te worden.

2.4. Vervallenverklaring

Onder bepaalde voorwaarden kan men volgens spreker een concessie vervallen verklaren o.a. :

- de werken dienen binnen een termijn van vijf jaar na de bekendmaking van de vergunning te beginnen ;
- de begonnen werken dienen geleidelijk te worden voortgezet.

Door de administratie werd er reeds voorgesteld om een aantal concessies vervallen te verklaren o.a. deze van Neeroeteren-Rotem en deze van de Kempense Staatsconcessie. Een concessieloos gebied biedt immers meer mogelijkheden naar de toekomst o.a. inzake de exploratie en exploitatie van brandbare gassen. Hierbij kan gedacht worden aan een eventuele ontgassing van de nog aanwezige steenkoolvoorraden (ongeveer 5 miljard m³).

3. Mijschade

3.1. Verantwoordelijkheid voor mijschade

Spreker merkt op dat artikel 58 van de gecoördineerde mijnwetten van 15 september 1919 stelt dat de concessionaris van een mijn van rechtswege gehouden is tot vergoeding van elke schade veroorzaakt door de in de mijn uitgevoerde werken, met uitsluiting van de schade veroorzaakt door de werken uitgevoerd door een buurconcessionaris die een gedeelte van de mijn bij verpachting ontgint. In zodanig geval is de pachter van rechtswege aansprakelijk.

In de Kempen zijn er bijgevolg nog twee concessiehouders voor de mijschade verantwoordelijk nl. :

- de NV KS ;
- Les Liègeois (Cockerill-Sambre)

Volgens artikel 67 van de Mijncode mogen de ontbonden mijnmaatschappijen hun vereffening niet afsluiten alvorens hun vergund mijnveld te hebben overgedragen of, bij voorkomend geval, te hebben afgestaan overeenkomstig de voorschriften van de mijncode (concessieverlening).

Door het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijschade wordt aangenomen – en door de rechtbanken bevestigd – dat schadeëisen voor mijschade nog door de schadelijders tot 35 jaar na veroorzaking hiervan, mogen ingediend worden, de termijn is als volgt ingedeeld :

- 30 jaar : wettelijke verjaringstermijn (artikel 2262 van het Burgerlijk Wetboek) ;
- 5 jaar : technische termijn waarbinnen zich na het uitvoeren van een ondergronds technisch werk, door de vertraagde invloed waarmee de verzakingslijnen zich vanuit de ondergrond naar de bovengrond toe verplaatsen, nog bovengrondse schade kan voordoen.

Deze termijn van 35 jaar slaat op de bewuste ondergrondse werken en niet op de sluitingsdatum van de kolenmijn.

Inzake bemaling die een direct gevolg is van de mijnverzakkingen en dus een onderdeel vormt van de mijschade zoals opgenomen in artikel 58 van de mijnwetgeving is de opdracht eeuwigdurend.

In Wallonië wordt de ontwatering geregeld door het Besluit van de Waalse Gewestexecutieve hou-

dende regeling van de ontwatering van 28 februari 1991, (B.S. 24.7.1991, blz. 16324 tot 16328).

De belangrijkste elementen zijn :

- de minister die bevoegd is voor het waterbeleid ;
- waterzuiveringsmaatschappijen die in hun rechtsgebied mijnverzakkingsgebieden hebben kunnen door de Executieve erkend worden om ontwateringswerken uit te voeren en de daaraan verbonden kunstwerken uit te voeren en de daaraan verbonden kunstwerken te exploiteren. Hiervoor krijgen ze onder bepaalde voorwaarden subsidies ;
- het oprichten van een Waals Comité voor Ontwatering (o.a. 4 leden van de Faculteiten van de Toegepaste Wetenschappen) met als opdrachten :
- opmaken van een driejaarlijks en jaarlijks programma ;
- uitbrengen van een advies over de subsidieaanvragen ;
- studies .

De eeuwigdurende bemalingsopdracht werd in Wallonië bijgevolg onttrokken aan deze van de concessiehouders.

De aanpassing van de totale verantwoordelijkheidstermijn van 35 jaar voor directe mijschade aan gebouwen is een geregionaliseerde bevoegdheid

Het is een concessiehouder niet mogelijk het vergoeden van mijschade te ontwijken door afstand te doen van zijn concessie (dus geen overdracht aan een nieuwe verantwoordelijke concessiehouder).

Artikel 66 van de Mijncode luidt immers : "Afstand heeft ten gevolge de mijneigenaar voor de toekomst te ontheffen van de verschillende lasten voortspuitende uit de vergunningen. Hij blijft aansprakelijk tegenover de belanghebbenden voor de schade veroorzaakt door zijn ontginningswerken".

Als de NV Mijnen dus gewoon afstand zou doen van haar KS-concessies volgens de procedures van artikel 23 en volgende, zonder overnemer, zal de NV Mijnen steeds aansprakelijk blijven tot het jaar 2027, 35 jaar na afsluiting der laatste kolenmijn van KS.

3.2. *Mijnschade in het Kempisch Bekken*

Spreker benadrukt dat door het ontginnen van ongeveer 690 miljoen m³ kolen en stenen in de ondergrond aan de oppervlakte belangrijke verzakkingsgebieden met verzakkingspieken van 8 m ontstaan.

De figuren 3, 4 en 5 spreken boekdelen. Hierop werden berekende iso-verzakkingslijnen aangebracht. Het vermelden waard, aldus spreker is dat de hoogtelijnen op de topografische kaarten nog niet werden aangepast.

Aangezien deze gebieden de water voerende grind- en zandafzettingen aansnijden en daarenboven door de Grensmaas, de Zuid-Willemsvaart en talrijke beken worden doorkruist, ontstonden en ontstaan er belangrijke ingrepen in de waterhuishouding.

Door de NV Mijnen worden er drie soorten mijnschade aangepakt :

a. mijnschade aan gebouwen van particulieren, kerken, enz.

b. bemalingswerken (ongeveer 30 pompstations) ;

c) aanleggen en onderhoud van dijken (Maas, Zuid-Willemsvaart), aanpassen van waterlopen, enz..

Spreker wijst erop dat men er zich van bewust moet zijn dat de potentiële schade o.a. bij een dijkdoorbraak in de miljarden kan lopen. De bedragen die thans als provisie overblijven voor de vergoeding van deze schade door de NV Mijnen volstaan helemaal niet.

Door het Departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) zal er in overleg met ANRE een studie worden uitgevoerd. De Studie-opdracht bestaat er in voor het mijnverzakkingsgebied van Vucht, Eisdén, Leut en Meeswijk (Maasmechelen) voorstellen op te maken en in te dienen, die een normale beveiliging van dit mijnverzakkingsgebied garanderen tegen overstromingen. Het is de wenselijk dat de volledige verantwoordelijkheid inzake dijken aan LIN wordt toevertrouwd.

Voor wat de eeuwigdurende bemaling aangaat bestaat er belangstelling die uitgaat van de watervoorzieningsmaatschappijen en Aquafin.

De VMW die in het mijnverzakkingsgebied te Eisdén, Leut en Meeswijk haar grootste drinkwater-

winning realiseert zou onder bepaalde voorwaarden kunnen instaan voor de bemaling van het volledig gebied te Eisdén.

Thans werd er aan de IWM een opdracht gegeven om de haalbaarheid van de winning van water in het mijnverzakkingsgebied te Heusden-Zolder (het westelijk mijnverzakkingsgebied) te onderzoeken.

3.4. *Ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade (Wet van 15 december 1994)*

In 1993 was de toestand van de A-fondsen als volgt :

Wallonië	1.666.815.280 frank
Vlaanderen	753.454.132 frank

In Vlaanderen is de toestand als volgt :

	Datum van sluiting	1993
Zwartberg	07.10.1966	8.735.358 frank
KS	30.09.1992	744.718.774 frank

Na consultatie van het Vast Mijnschadecomité en voor 31 december 1997 stelt de Minister van Economische Zaken het bedrag vast van de provisie die behouden moet worden voor het dekken van de verplichtingen ten gunste van de eigenaar van de bovengrond. Elke som van het Fonds A die het bedrag van deze provisie overschrijdt wordt aan de concessiehouder terugbetaald. Voor Zwartberg is dit op 1.1.1997 en voor KS op 30.09.2007. Volgens Mijnen NV is deze datum echter 1 januari 1998.

De provisie wordt bij de ontbinding gestort op een rekening, geopend op de naam van de concessiehouder bij een financiële instelling van zijn keuze. De interesten worden gekapitaliseerd. Men kan enkel beschikken over de provisie ten gunste van een eigenaar van de bovengrond indien dit gerechtvaardigd is (overeenkomst bekrachtigd door de vrederechter, rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan). Zoniet kan geen beroep worden gedaan op de gelden gestort op deze geblokkeerde bankrekening.

Het terugbetalen van het saldo van de provisie gebeurt bij aanvraag na de verjaringstermijn. Na eensluidend advies van de Raad van State spreekt de minister van Economische Zaken zich uit over deze aanvraag.

Wat de gesubrogeerde schuldvorderingen (betwistingen) betreft, dient opgemerkt te worden dat het

in de eerste plaats de NV Mijnen (het vroegere KS) is geweest die heeft bijgedragen tot de samenstelling van het B-fonds (solidariteitsfonds). Het is dan ook logisch dat bij recuperatie van schuldvorderingen deze toekomen aan die concessionarissen die wezenlijk bijgedragen hebben aan het B-Fonds.

Op 31.12.1993 bedroeg het totaal van de gesubrogeerde schuldvorderingen van het Fonds B 842.966.694 frank. Dit bedrag behelst betwistingen met Waalse concessiehouders die zich meestal onvermogen hebben laten verklaren. Het Nationaal Waarborgfonds heeft terzake een geding ingesteld tegen deze concessiehouders, teneinde een gedeelte van de gelden te recupereren. Deze gelden moeten terugkeren naar de NV Mijschade.

Een aantal dringende acties dienen volgens spreker ondernomen m.b.t. de overdracht van de concessie naar de nieuw op te richten NV. De procedure dient terzake zo spoedig mogelijk te worden opgestart.

In Neeroeteren-Rotem werd de concessie verleend aan een NV in wording. Eind 1996 kan de continuïteit inzake de behandeling van mijschadedossiers en de aansprakelijkheidsregeling aldus worden verzekerd.

Namens de Vlaamse administratie Economie stelt de heer Paul Vansteelandt de oprichting voor van een ambtelijke werkgroep die zich over de problematiek van de aansprakelijkheid inzake de pompbemaling gebiedsgericht zou ombuigen en de modaliteiten hiervan zou bepalen.

Daarenboven dient volop aandacht besteed aan de recuperatie van de financiële middelen die nog geblokkeerd zitten in het Nationaal Waarborgfonds. Vooral na 1 januari 1998 zullen de problemen acuut worden, vermits het Fonds zal opgeheven zijn. Wie zal dan de mijschadedossiers en de pompbemaling behartigen? Spreker pleit voor een versterking van de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie, o.m. de aanwerving van een mijn-ingenieur, teneinde de mijschadeproblematiek in de provincie Limburg en gedeeltelijk in de provincie Antwerpen adequaat te kunnen opvolgen.

III. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORD VAN DE DELEGATIELEDEN

De heer Eddy Schuermans meent uit de uiteenzetting begrepen te hebben dat de procedure voor de

overdracht van de concessie met bekwame spoed moet worden opgestart, zoniet is de vereffening van NV Mijnen niet mogelijk.

Spreker vraagt nadere informatie over de duur van de procedure inzake de concessieoverdracht (Neeroeteren-Rotem, concessie Oostham-Kwaadmechelen).

De heer Paul Vansteelandt antwoordt hierop als volgt. De termijn van de overdrachtsprocedure m.b.t. de concessie hangt nauw samen met een goede opvolging door de administratie en de bestendige deputatie. Normaliter duurt deze overdrachtsprocedure een half jaar of langer (twee jaar). De NV KS is in vereffening. De overdracht naar de NV Mijnen diende nu reeds gerealiseerd te zijn.

Daarenboven stipt spreker inzake de belangstelling van de VMW voor de bemalingsactiviteiten aan, dat deze bemalingsactiviteiten aldus zouden worden afgesplitst van de problematiek van de mijschade en de ermede verband houdende aansprakelijkheidsregeling.

Is dit wel een intelligente optie? Spreker repliceert dat in het voorliggende voorstel van decreet deze intentie op korte termijn niet is weerhouden. Gedurende de termijn van 35 jaar dienen de facetten mijschaderegeling en bemaling samen te worden behandeld, gelet op de nauwe onderlinge samenhang van deze dossiers. De overheveling van de aansprakelijkheidsregeling inzake mijschade naar watervoorzieningsmaatschappijen acht het lid niet wenselijk.

Wel zou de juridische mogelijkheid moeten worden onderzocht van de afsluiting van contracten tussen de NV Mijschade en Bemaling en deze maatschappijen. De verantwoordelijkheden dienen gebundeld in één enkele instantie.

Wat de afsplitsing van de bemalingsactiviteiten naar de watervoorzieningsmaatschappijen betreft, merkt de heer Paul Vansteelandt op dat het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 28 februari 1991 houdende regeling van de ontwatering (B.S. 24.07.1991) de Waalse minister van Binnenlandse Zaken, belast met Lokale Besturen, Gesubsidieerde werken en Water voor het Waalse Gewest, de bemaling van alle mijnverzakkingsgebieden in het Waalse Gewest heeft toevertrouwd. Terzake werd een Ontwateringscommissie opgericht, waarin specialisten uit de Universitaire Faculteiten zitting hebben. Deze Commissie moet een analyse maken van de jaar- en driejaarlijkse programma's en ter-

zake een advies uitbrengen. De waterzuiveringsmaatschappijen die binnen hun ambtsgebied af te rekenen hebben met het fenomeen van mijnverzakking, worden aldus erkend als een ontwateringsmaatschappij. De uitvoering van studie, exploitatie en studiewerk inzake de pompstations wordt gesubsidieerd. Wat de overheveling van de pompbemalingsactiviteiten naar de watervoorzieningsmaatschappijen en/of Aquafin betreft, pleit spreker voor een geleidelijke aanpak. Dit vereist voorafgaand onderzoek en overleg.

De heer Eddy Schuermans repliceert hierop als volgt. De nieuwe naamloze vennootschap, nl. de NV Mijschade en Bemaling Limburgs Mijng gebied (afgekort NV Mijschade) dient in de opstartfase alleszins de beide activiteiten te behartigen.

Volgens de heer Marino Keulen rijzen er nog vragen over de gelden die nog steeds zijn geblokkeerd in het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade. Spreker vraagt zich meer bepaald af of een deel van deze financiële reserves ook zullen aangewend worden voor de vergoeding van Waalse mijnschadeclaims.

Inzake de betwistingen nopens een aantal mijnschadeclaims tegen Waalse concessiehouders, die zich onvermogen lieten verklaren, vraagt het lid of het betwistingen betreft met particulieren.

Naast de bepaling van de voorwaarden van de pompbemalingsactiviteiten zullen er wellicht nog een aantal specifieke aspecten van de problematiek dienen geregeld. Aan welke aspecten dient nog bijzondere zorg en aandacht besteed ?

De heer Paul Vansteelandt repliceert op deze kritische opmerkingen als volgt.

Inzake het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade vestigt spreker de aandacht op het bestaan van twee fondsen (A en B). In het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade zit een financiële reserve van de NV Mijnen geblokkeerd. De intresten van deze financiële reserves worden, weliswaar in een vrij geringe mate, sporadisch getransfereerd naar het Fonds B en aangewend voor de vergoeding van enkel Waalse mijnschadeclaims. Nochtans bestaat er vanuit Wallonië geen enkele financiële solidariteit richting Vlaanderen.

Op 1 januari 1996 moeten alle dossiers die thans nog in behandeling zijn bij het Nationaal Waarborgfonds worden ingediend bij de Vlaamse administratie. Vermits deze dossiers nog in behandeling

zijn kan men thans ook nog geen raming maken van de financiële middelen voor de regeling van de mijnschade. Of er terzake in het B fonds hiervoor voldoende financiële middelen zijn opgenomen, kan nog niet worden uitgemaakt. Op vraag van de heer Marino Keulen antwoordt de heer Paul Vansteelandt, dat in het Limburgse Mijng gebied de mijnschadedossiers worden vergoed door Cockerill en de NV Mijnen ; de middelen van het A- en het B- Fonds worden hiervoor niet aangesproken. Het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade wordt slechts aangesproken voor onvermogende mijnen.

Terzake zijn er heelwat Waalse onvermogenverklaringen van maatschappijen die hun activa onderbrachten in patrimoniumvennootschappen en de lasten afwentelden op de Belgische Staat. Indien de mijnen niet onvermogen waren, mocht niet uit het B Fonds worden geput. Spreker stipt aan dat er wel een aantal dossiers kunnen worden gerelateerd op particulieren. Daarenboven is het m.b.t. de ingediende dossiers quasi onmogelijk om de aspecten mijnschade en pompbemaling van elkaar te scheiden.

De heer Paul Vansteelandt, pleit voor een beter beheer en commercialisatie van de concessies. In de toekomst dient hieraan meer aandacht te worden besteed. Quid met de 50 m3 miljard kolen die nog in het Limburgse mijng gebied zijn opgeslagen. Moderne technieken kunnen wellicht een exploitatie nog mogelijk maken.

In deze context vraagt de heer Herman Candries om deze problematiek niet alleen te benaderen vanuit een louter economische invalshoek. In hoeverre kan de bestaande knowhow in de mijnsector worden aangewend in andere economische deelsectoren. Het zou bijzonder jammer zijn om deze kennis te laten verloren gaan. België heeft op het vlak van mijnexploitatie een internationaal erkende knowhow verworven, die wellicht thans onvoldoende naar waarde wordt geschat. Daarenboven vertoont de mijnsector raakvlakken met het waterbeleid.

Wat de valorisatie van de knowhow inzake de mijnexploitatie betreft, repliceert de heer Paul Vansteelandt dat hieraan wel terdege aandacht wordt besteed. Spreker refereert naar de oprichting van het Kenniscentrum Ondergrondse Energiebronnen, verbonden aan het VITO. Alle kennis, in de ruimste zin van ondergrondse energiebronnen (o.m. exploratie van gas, petroleum, opslag van afvalwarmte, en aardgas) wordt in dit centrum gegroepeerd. Behoud van de mijnknowhow is

thans een eerste prioriteit. Spreker benadrukt dat er evenwel niet meer wordt gedacht aan een ondergrondse kolenmijnexploitatie, maar eerder aan het boren naar oude mijnwerken teneinde gas te winnen of op te slaan.

De heer Jef Sleeckx verwijst naar de reeds eerder in deze commissie gevoerde discussies omtrent een mogelijke optimalisatie van een laatste mijnschacht. Hiervoor zou een periode van tien jaar nodig zijn. Wellicht zou het niet onverstandig zijn om een mijnschacht open te houden, ofwel te opteren voor een voorlopige opvulling ervan.

Wat dit aspect betreft, antwoordt de heer Paul Vansteelandt, dat er in feite steeds twee schachten dienen opengehouden te worden (een intrekende en uittrekende schacht). De kostprijs hiervan is zeer hoog en wordt thans onbetaalbaar.

Spreker opteert eerder voor de boring van twee nieuwe schachten in een ongerept mijngebied. In de sluitingsperiode werd er geopteerd voor de gemakkelijkste exploitatiewijze nl. roofbouw. In feite is het ondoenbaar om een bestaande mijn, na een periode van inactiviteit van tien jaar opnieuw op te starten. De administratie bracht terzake dan ook een negatief advies uit.

IV. UITEENZETTING DOOR DE DELEGATIELEDEN VAN DE NV MIJNEN

– *Uiteenzetting door de heer Rudy Blereau, directeur-generaal van de NV Mijnen*

1. OPERATIONELE GEGEVENS

1.1. Probleemstelling

De heer Rudy Blereau merkt op dat elke ontginning van de ondergrondse steenkolenafzetting, waarbij de steenkool uit de ondergrond gedolven wordt, kan aanleiding geven tot plaatselijke inzinking en van de bovenliggende structuren tot aan de oppervlakte. Deze bewegingen kennen een verschillende omvang en duur, dit in functie van de dikte van de ontgonnen laag, de weerstand van het gesteente en/of de aard van de deklagen. Door deze terreinbewegingen ontstaat er schade aan woningen, gebouwen, wegen, waterlopen, rioeren,... Daarnaast is er nog de problematiek inzake waterhuishouding dewelke plaatselijk kan verstoord worden.

1.1.1. Verantwoordelijkheid

De wetgever heeft deze materie inzake de verantwoordelijkheid voor de aan de oppervlakte veroorzaakte schade geregeld in artikel 58 van de Mijncode. Hierin wordt bepaald : "De concessionaris van een mijn is van rechtswege gehouden tot vergoeding van elke schade veroorzaakt door de in de mijn uitgevoerde werken...".

Artikel 58, laatste lid, voorziet dat bij overdracht van een concessie de gewezen en de nieuwe eigenaar hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de schade voortvloeiend uit werken, reeds uitgevoerd op het ogenblik der overdracht.

1.1.2. Verjaringstermijn

De mijnwetgeving spreekt zich niet uit over de termijn waarna deze verantwoordelijkheid ophoudt te bestaan. De verjaringstermijn uit het Burgerlijk Wetboek (art. 2262) moet dan ook worden gehanteerd : het recht op schadeloosstelling verjaart derhalve na 30 jaar.

Voor wat de aanvangsdatum van deze termijn betreft, zegt de Raad van State in een advies aan het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijn schade dat deze een aanvang neemt op het ogenblik dat de schade zich manifesteert en dat beweging van de terreinen die de schade veroorzaakt, haar schadelijk effect beëindigt. Dit effect doet zich normalerwijze voor in de loop van de eerste vijf jaar vanaf de exploitatie van de betrokken laag.

Concreet betekent dit voor Mijnen NV een totale verantwoordelijkheidstermijn van ca. 35 jaar voor wat de betreft de mijnschade.

Inzake bemaling dewelke een direct gevolg is van de verzakkingen en dus een onderdeel vormt van de mijnschade zoals opgenomen in artikel 58 van de mijnwetgeving is de opdracht eeuwigdurend

1.2. Dienst Mijnschade

Om aan de wettelijke verplichting tegemoet te komen functioneert binnen Mijnen NV de dienst Mijnschade die zowel de schaderegelingen van de gewone bouwtechnische mijnschadedossiers verzekert als de oprichting en werking van de pompstations noodzakelijk om wateroverlast te voorkomen in de mijnverzakkingsgebieden.

1.2.1. Mijnschadedossiers

Jaarlijks werden gemiddeld een 400 tal mijnschadeklachten ingediend en behandeld. In 1995 is dit

aantal al teruggevallen tot 300, waarvan er 200 aanvaard werden. Het betreft hoofdzakelijk schaderegeling in verband met woningen, gebouwen en in mindere mate schade aan terreinen, waterlopen, rioleringen, waterleidingen, enz..

Het merendeel van deze schadegevallen wordt in der minne geregeld. Minder dan één op 100 binnenkomende klachten leidt tot een gerechtelijke procedure waarvan er thans nog 21 lopende zijn.

1.2.2. Pompstations

Hoewel veel waterproblemen in de loop der jaren door eenmalige ingrepen werden opgelost (onder meer de normalisering van de Mangelbeek te Heusden-Zolder en Houthalen Lillo) blijven er op dit ogenblik een dertigtal kleinere en grotere bemalingsinstallaties noodzakelijk. (van 100.000 m³ per jaar tot 6,5 miljoen m³ op jaarbasis). Een honderdtal kleinere pompen zijn geïnstalleerd in particuliere kelders.

Blijvende bemaling is een noodzaak. Het stopzetten van de bemalingswerken zou plaatselijk aanleiding geven tot ernstige problemen (overstromingen).

Een lijst van de bemalingsstations is weergegeven in bijlage 3.

1.2.3. Personeelsbestand

Momenteel werken op de dienst Mijschade van Mijnen NV 16 personeelsleden gespecialiseerd in alle aspecten van schaderegeling en bemaling (1 kaderlid, 8 bedienden en 7 arbeiders).

De bemalingsinstallaties worden onderhouden door de 7 gespecialiseerde arbeiders (incl. toezichters).

De andere personeelsleden van de dienst mijschade zijn actief in de domeinen van topografische opmetingen, tekenwerk, bouwkunde, hydraulica en algemene leiding. De bouwtechnische tussenkomsten worden ofwel uitbesteed aan lokale aannemers ofwel uitgevoerd door de afdeling Bouw van de NV Mijnen.

1.3. Maas en Zuid-Willemsvaart

Het mijnverzakkingsgebied van zetel Eisdén wordt door twee belangrijke waterlopen doorsneden, nl. de Gemeenschappelijke Maas en de Zuid-Willemsvaart.

Inzake de Maasdijken is de afdeling Maas en Albertkanaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen, bevoegd.

De Dienst der Scheepvaart is bevoegd voor de Zuid-Willemsvaart.

1.3.1. Maasdijken

Het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België, houdende vaststelling van een ontginningsgrens van de aan beide zijden van de grens langs de Maas gelegen steenkolenmijnen dateert van 23 oktober 1950.

In deze overeenkomst worden de kosten voor de waterstaatkundige werken in de 300 m zone (150 m weerszijden van de tahlweg) geregeld (beide mijnen ieder de helft).

De kosten van mijschadevergoedingen daarentegen worden door iedere mijn afzonderlijke gedragen (zetel Eisdén – Staatsmijn Maurits).

In het mijnverzakkingsgebied werden er door de mijn en de diensten van de Maas en Albertkanaal op de dijken periodiek (om de 3 jaar) tegensprekelijke opmetingen verricht ten einde de verzakkingen te kunnen volgen.

De meest recente meting van de Maasdijken dateert van 1987. Er werd vastgesteld dat geen verzakkingen meer plaats vonden. Er werden dan ook sindsdien geen verdere metingen meer verricht.

Op verzoek van de dienst Maas en Albertkanaal werden door de mijn de noodzakelijke werken uitgevoerd om de dijken op peil te houden.

De laatste dijkverzwaringen werden in 1978 uitgevoerd.

De laatste uitbating van de mijn van Eisdén, gelegen binnen de zone van 500 m langsheen de rijks-grens, dateert van 1969.

Een verzoek van de toenmalige KS in 1987 om van de verplichtingen ontheven te worden werd door de bevoegde minister niet ingewilligd nadat de dienst Maas en Albertkanaal advies gevraagd had bij de diensten van het Mijnwezen. Deze hebben toen geantwoord dat de normale verjaring van 30 jaar geldt na de beïnvloeding en dat voor deze beïnvloedingsperiode 15 jaar wordt aangenomen. Mijnen NV op basis van haar historische gegevens is van oordeel dat de genoemde beïnvloedingspe-

riode van 15 jaar onrealistisch is en dat een termijn van 5 jaar wel realistisch is.

1.3.2. Zuid-Willemsvaart

De overeenkomst tussen de Belgische Staat en de Kolenmijnen Limburg-Maas te Eisden (zetel Eisden) dateert van 3 februari 1939.

Hierdoor wordt aan de maatschappij de verplichting opgelegd, op haar eigen kosten, de werken uit te voeren aan de dijken e.a. om ze in haar normale vorm te bewaren.

Het kanaal wordt door het mijnverzakkingsgebied gekruist met verzakkingen gaande tot 7 m.

Om het waterpeil op peil te houden heeft de mijn de dijken a rato van de verzakkingen moeten verhogen.

De laatste dijkverzwaringen werden uitgevoerd in 1964.

De laatste uitbatingen met invloed op de kanaaldijken dateren van 1970.

In 1974 werden stappen ondernomen door KS om de overeenkomst aan te passen.

De Dienst der Scheepvaart heeft na advies gevraagd te hebben aan het Bestuur van het Mijnezen hierop negatief geantwoord.

In 1984 heeft de Dienst der Scheepvaart de stabiliteit van de opgehoogde dijken, in vraag gesteld.

Aan Prof. Van Impe van het Laboratorium voor Grondmechanica te Gent werd opdracht gegeven de stabiliteit van de dijkprofielen te onderzoeken. Deze grondige studie resulteerde in een ontwerp tot versteviging der dijken in zones waar de veiligheidscoëfficiënt te laag was.

De uitvoering der dijkverstevigingswerken gebeurt momenteel door de eigen dienst grondwerken van Mijnen NV, onder toezicht van het Labo van Grondmechanica als ontwerper en Verzekerd Keur als extern onafhankelijk controleorganisme en tevens met inspraak van de Dienst der Scheepvaart.

Bij beëindiging der werken (streefdatum augustus 1996) zal de keuring tot voorlopige oplevering der werken plaats hebben.

NV Mijnen verwacht dat na de definitieve oplevering (één jaar later) de overeenkomst kan beëindigd worden.

2. Financiële gegevens

De huidige provisie voor mijnschade en bemaling aangelegd in de boeken van Mijnen NV bedraagt einde boekjaar 1995 :

Mijnschade Fonds A	
(op naam van Mijnen NV)	663.184.000 frank
Extra voorziening Mijnen	1.088.574.497 frank
Totaal	1.751.758.497 frank

2.1. Mijnschade Fonds A

Uit dit Fonds kan mijnschade worden gedekt, geen bemalingskosten.

Het koninklijk besluit van 3 februari 1961 tot coördinatie inzake Kolenmijnschade regelt de taken van dit fonds, de bijdragen en de bestemming van de bijdragen.

In geval van onvermogen van de aansprakelijke concessiehouder van een kolenmijn en op voorwaarde dat elke exploitatie van de concessie is stopgezet, en dat de aanvraag tot schadeloosstelling bij de concessiehouder werd ingediend uiterlijk op 31 december 1995 (art. 8), staat dit fonds in voor de nakoming van de verbintenissen van de concessiehouder betreffende bovengrondse mijnschade (art.1). Dit fonds wordt dan gesubrogeerd in de rechten van de schuldeiser tegenover de concessiehouder (art. 9).

Het fonds werd gefinancierd middels bijdragen van de concessiehouder (art. 3). Drie tienden van de bijdragen werden in het Fonds A gestort op de persoonlijke rekening van de concessiehouder. Het saldo werd in het gemeenschappelijk Fonds B gestort (art. 4). De concessiehouder heeft nooit recht op teruggave uit het Fonds B (art. 11). Dit Fonds B komt verder enkel tussen bij ontoereikendheid van het Fonds A. Ten vroegste vijftien jaar nadat elke exploitatie werd stopgezet, kon de concessiehouder teruggave vragen van zijn saldi in Fonds A en de daaraan verbonden interesten (art. 13).

Krachtens de wet van 15 december 1994 houdende de ontbinding van het Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade wordt het NWK op 31 december 1997 ontbonden.

Het Fonds B blijft gehandhaafd als solidariteitsfonds en de middelen worden nog aangevuld met een gedeelte van de interesten verworven in Fonds A.

Dit gedeelte wordt bepaald door de Overheid.

Voor wat betreft het Fonds A bepaalt de overheid het bedrag van de provisie dat nog aangehouden moet worden. Het verschil wordt uitgekeerd aan de titularis van de rekening in het Fonds A. Indien deze provisie niet integraal diende aangesproken te worden, wordt het saldo, na verjaring van alle aansprakelijkheid, eveneens terugbetaald.

2.2. Extra voorziening Mijnen

Op 30 juni 1995 werd aan de hand van berekeningen een raming van de mogelijke kostprijs voor de mijnschade in de toekomst in de boekhouding opgenomen.

Deze kosten werden geactualiseerd aan de interestvoet van 4 percent wat aanvaardbaar lijkt gezien de huidige langetermijnopbrengsten en de te verwachten inflatieontwikkelingen gebaseerd op de inflatie-evolutie van de laatste tien jaren.

In afwachting van een meer gedetailleerde studie (zie o.a. studie Fonds A mijnschade) besliste de Raad van Bestuur de provisie op het conservatieve niveau te behouden op de hoogte van 30 juni 1995, verminderd met de uitgaven in het tweede semester van 1995. Op 31 december 1995 bedraagt de provisie 1.751 miljoen, hiervan dient te worden afgetrokken de middelen opgenomen in het Fonds A, hetgeen een netto bedrag vertegenwoordigt van 1.088.574.497 frank.

De detail van deze provisie is als volgt :

Bouwtechniek	577 miljoen frank
Bronbemaling	818 miljoen frank
Werkingskost	356 miljoen frank
	1.751 miljoen frank
	(- 663 Fonds A)

De gemaakte berekeningen dienen nu getoetst te worden aan recentere gegevens teneinde het bedrag exacter te bepalen. Spreker meent dat er door de Dienst Mijnschade goed werk is geleverd, doch deze berekeningen dienen in een ruimere context te worden geplaatst, vermits thans de optie dient genomen, onder welke vennootschapsrechtelijke vorm de nieuw op te richten entiteit zal opereren. Deze bestuursvorm kan inderdaad fiscale

implicaties hebben, die eveneens dienen opgenomen in de geraamde cijfers. De eertijds verrichte ramingen werden doorgevoerd vanuit een technisch-operationele invalshoek. Volgens de heer Rudy Blereau dient men de nieuwe ramingen uit te voeren vanuit een meer bedrijfsmatig oogpunt.

– *Uiteenzetting door de heer Roel Nieuwdorp*

2.3. *Redenen voor tussenkomst via decreet (oorspronkelijk voorstel van decreet van de heer Jo Van deuren en M. Didden (Stuk 601 (1993-1994) – Nr. 1) overgenomen door de heer Eddy Schuermans (Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 1).*

De heer Roel Nieuwdorp licht dit samenvattend toe als volgt

A) Uit de documenten kunnen volgende redenen worden gedistilleerd :

1. Zekerheid dat een rechtspersoon bestaat die na 1996 juridisch kan aangesproken worden voor vergoeden mijnschade en bemaling.
2. Aparte NV afgezonderd van huidige Mijnen NV omwille van wisselvalligheden in verleden rond Mijnen NV en haar voorgangers.
3. Rechtstreeks gecontroleerd door Vlaamse regering om zekerheid inzake toezicht te realiseren (belangrijk in verband met beschikking over nodige reële activa, terugvloeiën fondsen uit Nationaal Waarborgfonds inzake Kolenmijnschade)

B) Standpunt Mijnen

Spreker merkt op dat de drie objectieven die worden nagestreefd alle drie kunnen onderschreven worden. De vraag blijft of dit moet gerealiseerd worden op deze manier en op welk moment. De optie van Mijnen NV, conform de opdracht en verwachting van de Vlaamse regering, is dat haar werkzaamheden tegen eind 1996 worden beëindigd en dat zij dan de nodige maatregelen neemt, zoals bij elke vereffening, om de lopende zaken af te handelen of over te dragen en de activa te realiseren. Mijnschade is hierin een belangrijk onderdeel maar niet het enige. In de plannen van Mijnen NV is voorzien dat een NV Mijnschade wordt opgericht voor het doel en met de middelen zoals opgenomen in het voorstel van decreet.

De timing en juiste procedure hiervoor dienen echter rekening te houden met een aantal andere problemen die Mijnen NV tegelijkertijd wil regelen (overdracht gronden, afwikkelen van de betrok-

kenheid met projecten als Fenix, Hermes e.d.). Bovendien moet rekening gehouden worden met de bestaande juridische gegevens volgens welke LRM de 100 percent aandeelhouder is van Mijnen. Spreker benadrukt het behoud van een geïntegreerde aanpak bij de vereffening van NV Mijnen, teneinde deze te bespoedigen. De fondsen mogen besteed worden aan onnodige vereffening verrichtingen. Er wordt gedacht aan een opsplitsing van Mijnen NV in verschillende autonome vennootschappen, waardoor de oude vennootschap wordt ontbonden en aldus de nodige transparantie wordt geschapen omtrent de diverse dochtervennootschappen. Mijschade zal worden ondergebracht in een autonome NV waarbinnen een patrimonium zal worden ondergebracht, dat toereikend is voor de dekking van de toekomstige mijschade.

Vervolgens houdt spreker een pleidooi voor een globale splitsingsoperatie, teneinde duidelijkheid te scheppen in de diverse financiële stromen. In deze context is spreker geen voorstander van het door kruisen van deze vereffening- en opsplitsingsoperatie door een voorafgaandelijke regeling van de mijschade, vermits dit niet zou bijdragen tot duidelijkheid. Men dient de vereffeningsoperatie niet complexer te maken. Inzake de opsplitsingsoperatie dient eveneens het advies ingewonnen van de administratie van de belastingen. De opsplitsing dient op een belastingvriendelijke, neutrale wijze doorgevoerd. Een termijn van 6 maanden is realistisch. Voor iedere opsplitsingsoperatie dient een aparte ruling gevraagd aan de administratie. Het aantal opsplitsingen dient beperkt. De splitsing van de NV Mijnen zou in 1997 worden doorgevoerd. Het is zeker niet de bedoeling om de zaken op de lange baan te schuiven.

Na de splitsingsoperatie zal de NV Mijschade kunnen opereren als een privaatrechtelijke vennootschap die op een autonome wijze en volgens het vennootschapsrecht beschikt over een eigen vermogen en een eigen bestuursrechtelijke organen. De controle hierop zal gebeuren door de LRM, aandeelhouder van de huidige NV Mijnen. Eenmaal deze nieuwe vennootschap is ondergebracht in LRM, kan men de aandelen lichten uit het patrimonium van LRM en deze rechtstreeks plaatsen onder het beheer van de Vlaamse regering. Daarenboven is het niet onmogelijk dat aan deze nieuw opgerichte NV Mijschade het statuut van een parastatale kan worden gegeven, waarbij de overheid, via de regeringscommissaris, adequaat haar controlefunctie kan vervullen. Een dergelijke optie behoort tot de mogelijkheden.

Spreker kant zich ten stelligste tegen een vermenig van verschillende patrimonium en denkpijstes. NV Mijnen is een privé-onderneming wiens huidige opdracht bestaat uit de verzelfstandiging van dit privé-vermogen op een transparante wijze. Eens het patrimonium is verdeeld, kunnen deze worden ondergebracht onder de Limburgse Reconversie-maatschappij. Pas dan verkeert men in de tweede fase en behoudt de Vlaamse regering haar volledige handelingsvrijheid, weliswaar vanuit de bekommernis om de mijschade te dekken, waarbij echter andere accenten kunnen worden gelegd.

3. Inhoudelijke problemen gesteld door het voorstel van decreet-Schuermans houdende oprichting van de naamloze vennootschap Mijschade en Bemaling Limburgs Mijnegebied – Stuk 84 (BZ 1995) – Nr. 1.

1. Juridisch is LRM de 100 percent aandeelhouder en dient een splitsing door de aandeelhouder te worden beslist. De aandelen na splitsing zijn dus eigendom van LRM. In een latere stap kunnen deze aandelen overgedragen worden door LRM aan het Vlaamse Gewest.

2. Onduidelijk is of men aan Mijschade een publiekrechtelijk dan wel een privaatrechtelijk statuut wil geven. Hierover wordt geen duidelijke uitspraak gedaan. De samenloop van de bepalingen van het voorstel van decreet : oprichting door het Vlaamse Gewest, 100 percent aandeelhouderschap van het Vlaamse Gewest, toezichtstructuur, onteigeningsrecht en niet toepasbaarheid van de faillissementswetgeving leiden eigenlijk tot een kwalificatie van publiekrechtelijke rechtspersoon.

Gevolg : administratief toezicht, personeelsstatuut, regels inzake overheidsopdrachten en inzake openbaar bestuur.

3. Hoewel men voor de NV-structuur opteerde, wordt op talrijke vlakken afgeweken van de bestaande vennootschapswetgeving : eenhoofdigheid (art. 3), goedkeuring statuten door Vlaamse regering (art. 4), rechtspersoonlijkheid vanaf goedkeuring statuten (art. 6), statutenwijziging goed te keuren door Vlaamse regering (art. 7, § 2), idem kapitaalverhoging en -verlaging (art. 8), Vlaamse regering handelend als algemene vergadering (art. 10, 1). Noteer dat de Raad van State het gebruik van een NV-vorm heeft afgewezen als hierbij volledig wordt afgeweken van de (federale) vennootschapswetgeving (Gedr. St.Vl.R., 488 (1990-1991) – Nr. 2). NV publiek recht Havenbedrijf van Ant-

werpen, idem NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen).

4. Splitsing vereist ontstaan van twee nieuwe vennootschappen (hetzij door oprichting, hetzij vooraf bestaande). Het voorstel van decreet handelt niet over de tweede vennootschap. Deze bestaat nog niet en de Vlaamse regering heeft geen bevoegdheid deze op te richten.

5. NV. Mijschade zou niet aan de faillissementswetgeving onderworpen zijn (art. 7,§8). Het is zeer de vraag of de decreetgever in deze federale materie kan beslissen.

6. Opnemen van leningen en van terugvorderbare voorschotten moet gezien worden tegen de achtergrond dat de vennootschap geen enkele activiteit zal ontwikkelen waaruit ze inkomsten kan genereren (risico van inbreuk op de Europese wetgeving).

7. Overname van het gehele bestaande personeelsbestand echter mits erkenning van het feit dat na 1.1.1997 het statuut van mijnwerker voor niemand van de oud-personeelsleden van NV Mijnen gehandhaafd kan worden

4. Procedure inzake mijschade

- Uiteenzetting door de heer Roger Engelen, hoofd van de dienst Mijschade

De heer Roger Engelen, hoofd van de dienst Mijschade licht de huidige standaardprocedure als volgt toe :

1. Schriftelijke schademelding door de eigenaar aan Mijnen NV.

2. Ontvangstmelding gebeurt onmiddellijk na registratie van de klacht en toekennen van een dossiernummer.

3. Onderzoek door de dienst mijschade van Mijnen NV. In eerste instantie wordt nagegaan aan de hand van de mijnplannen of het beschadigd onroerend goed in of buiten de invloedszones van de ondergrondse werken gelegen is.

Ligt het er buiten, dan is er geen sprake van mijschade en krijgt de eigenaar een brief met het afwijzend standpunt.

Ligt het er in, dan dient men vervolgens de schade, na afspraak, ter plaatse te onderzoeken.

Van de vaststellingen tijdens het plaatsbezoek wordt een verslag opgesteld. Aan de hand hiervan wordt geoordeeld of de schade al dan niet aan de mijnontginning toe te schrijven is.

4. Regelingsvoorstel van Mijnen NV aan de eigenaar.

Het regelingsvoorstel dat Mijnen NV formuleert komt er vrij snel, gemiddeld zo'n twee maanden na indienen van de klacht, afhankelijk van geval tot geval. Is het een eenvoudige zaak dan gebeurt de afwikkeling snel. Voor zware mijschadegevallen kan de termijn iets langer duren.

5. Antwoord van de eigenaar op het voorstel.

6. Ingeval van akkoord van de eigenaar wordt overgegaan tot uitvoering van het voorstel. Ofwel gebeurt de herstelling in natura, ofwel door het uitbetalen van een vergoeding.

Gaat de schadelijder niet akkoord met het voorstel, dan is het mogelijk dat er nog onderling onderhandeld wordt om alsnog tot een vergelijk te komen.

Praktisch altijd wordt een minnelijke schikking bereikt.

De enkele gevallen waarover men niet akkoord geraakt, behoren vaak tot de zwaarste. De betrokkene heeft dan de mogelijkheid zijn eis tot schade-loosstelling voor het vrederecht te brengen, om er een verzoeningsprocedure op gang te zetten. De gerechtelijke mijschadegevallen zijn evenwel miniem (maximum 1 percent van de ingediende klachten).

Vervolgens geeft de heer Roger Engelen een overzicht van de cijfermatige evolutie van het aantal schademeldingen (Bijlage 2).

De heer Marino Keulen vraagt of de vastgelegde zones kunnen worden gewijzigd, waarop spreker bevestigt dat deze zones worden bepaald door de ondergrondse uitbatingen. Op vraag van het vorige lid, worden deze zones getransponeerd op bovengrondse stafkaarten, waardoor het perfect mogelijk is om uit te maken of een eigendom gelegen is in één van deze zones. Wat de bouwtechnische schademeldingen betreft, stipt de heer Roger Engelen, op vraag van hetzelfde lid aan dat, er jaarlijks ongeveer 60 miljoen frank aan schadeclaims wordt uitgekeerd.

De heer Rudy Blereau verduidelijkt dat het bedrag op jaarbasis schommelt tussen 45 à 60 miljoen frank per jaar.

Voor schade geleden aan eigendommen die zich niet in de invloedszones bevinden, is er geen sprake van erkenning van mijnschade (bouwtechnische schade). In deze bedragen zijn echter niet de kosten opgenomen voor de instandhouding van de pompstations. Inzake de pompstations Mijnen NV – dienst Mijnschade refereert de heer Rudy Blereau aan bijlage 3.

V. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE LEDEN MET ANTWOORD VAN DE DELEGATIELEDEN VAN DE NV MIJNEN

De heer Karel De Gucht informeert naar het exacte bedrag van de jaarlijkse werkingskosten van de NV Mijnen m.b.t. de afhandeling van de mijnschadedossiers.

De heer Roger Engelen verduidelijkt dat de belangrijkste component in deze werkingskosten de kantoorruimte en de personeelskosten betreft voor de 16 personeelsleden. De directe werkingskosten (kantoorkosten, onderhoud gebouwen enz.) schommelen rond de 2 miljoen frank.

De heer Rudy Blereau stipt aan dat de directe werkingskosten eerder beperkt zijn. De dienst Mijnschade ressorteert thans nog steeds onder de NV Mijnen. De administratie en de boekhouding van de dienst Mijnschade wordt verricht door de NV Mijnen. Hierop vraagt de heer Karel De Gucht naar de samenstelling van het personeelsbestand. Daarenboven merkt spreker op dat het bedrag van de jaarlijkse uitgekeerde mijnschade in feite eerder gering is. Overtreffen de werkingskosten van de Dienst Mijnschade niet de uitgekeerde schadeclaims? Wellicht ware het efficiënter om de afhandeling van de mijnschade toe te vertrouwen aan een private verzekeringsmaatschappij, wat zou resulteren in een goedkopere afhandeling van de mijnschadedossiers.

De heer Rudy Blereau meent dat deze denkpiste kan worden overwogen. Wat de huidige bezetting betreft, stelt de dienst Mijnschade acht bedienden en 7 arbeiders tewerk, gelet op de dwingende noodzaak van de verzekering van de pompbemaling en het onderhoud van de installaties ervan. Een aantal pompstations dienen verschillende malen per week nagekeken, waarop de heer Karel De Gucht opmerkt dat dit probleem thans niet aan

de orde is. Het gaat hier eerder om een economisch verantwoorde afhandeling van de mijnschadedossiers. Zijn er wel acht bedienden nodig voor de uitkering van 60 miljoen frank mijnschade per jaar?

Hierop attendeert de heer Rudy Blereau vorige spreker erop dat de dienst Mijnschade niet alleen instaat voor de afhandeling van de mijnschadedossiers, maar tevens voor de evaluatie ervan. Dit vereist een specifieke kennis.

De heer Karel De Gucht stipt aan dat deze taken ook kunnen worden verricht door een aantal experts van een normale verzekeringsmaatschappij. De heer Rudy Blereau merkt op dat nadere informatie kan verstrekt worden over het exacte bedrag van de werkingskosten, indien dit gewenst is.

De dienst Mijnschade is tevens belast met de vaststelling van de oorzaak van de mijnschade, waarbij dient uitgemaakt of de opgelopen schade kan worden gekwalificeerd als mijnschade, waarna een raming wordt opgesteld van de opgelopen schade. De knowhow van de dienst Mijnschade bestaat in een specifieke ervaring op het vlak van mijnschade, wat door de heer Karel De Gucht niet meteen wordt bijgetreden, vermits een expertise op het vlak van mijnschade zeer goed door een burgerlijk ingenieur kan worden verricht, wat door de heer Rudy Blereau niet wordt bijgetreden.

In deze context wijst de heer Karel De Gucht erop dat er zich in de privé verzekeringsmarkt zeer goede experts bevinden voor het begroten van de schade ingevolge grondverzakkingen. Het lid dringt aan om de mijnschaderegeling toe te vertrouwen aan een privé verzekeringsmaatschappij.

De heer Rudy Blereau stelt vast dat zich na de sluiting van de Waalse steenkoolmijnen veel mijnexperts in de verzekeringsbranche aanboden, die bijzonder alert zijn in het aanbrengen van mijnschadedossiers. Deze expertise is een opdracht die zeer goed door de dienst Mijnschade kan blijvend worden verricht.

De heer Roel Nieuwdorp merkt op dat historisch de NV Mijnen de beslissing heeft genomen dat de afhandeling van de mijnschadedossiers en handen blijft van de NV Mijnen en door deze NV zelf wordt uitbetaald. Thans is het ogenblik aangebroken om eventueel na te denken over een grotere autonomie in de afhandeling van de mijnschadedossiers. Het is evident dat, indien men een trendbreuk wil invoeren op het vlak van de afhandeling van deze dossiers door een andere autonome ven-

nootschapsrechtelijke entiteit, terzake geen problemen rijzen. De opdracht van de NV Mijnen bestaat er op dit ogenblik in de structuren in stand te houden teneinde de continue afhandeling van mijnschadedossiers te garanderen. Wat het beheer van de mijnschade in de toekomst betreft, mag de nieuwe vennootschap zelf de beslissing nemen omtrent de modaliteiten voor de afhandeling van de mijnschadedossiers.

Spreker benadrukt evenwel dat een dergelijke keuze niet kan worden opgedrongen aan de huidige NV Mijnen, die zich thans in een vereffeningsfase bevindt. De beslissing dient genomen door de toekomstige beheerder van de mijnschadedossiers, waarbij wellicht een andere accentlegging niet uitgesloten is.

De heer Eddy Schuermans stipt aan dat wat het aspect bemaling betreft, het perfect mogelijk is om contracten af te sluiten met derden, ter uitvoering van deze taken. In de toekomst kan inderdaad gestreefd worden naar meer efficiëntie terzake.

Wat de verzelfstandiging van de NV Mijnen betreft, stipt de heer Roel Nieuwdorp nog aan dat het de Raad van Bestuur van die NV zal zijn die de beslissingen zal nemen omtrent het patrimonium dat zij beheert ter dekking van de toekomstige schade. Andere opties mogen niet afgewenteld worden door het Vlaams Parlement op het huidig management en de huidige Raad van Bestuur van de NV Mijnen.

De opties kunnen door het Vlaams Parlement worden genomen en terzake na de verzelfstandiging worden uitgevoerd. Spreker benadrukt nogmaals dat de NV Mijnen zich in 1997 in vereffening bevindt en met het oog op de toekomstige regeling van de mijnschadedossiers de juiste beslissing naar de toekomst beoogt door verzelfstandiging van de activiteit en toekenning van een gepast vermogen.

Het thans voorliggende voorstel van decreet behelst daarenboven enkele juridische opties, die wellicht in de toekomst aanleiding kunnen geven tot een aantal knelpunten. Spreker wijst erop dat het dan niet denkbeeldig is dat deze dan zullen worden toegeschreven aan de huidige NV Mijnen daar waar NV Mijnen hiervoor niet verantwoordelijk is of verantwoordelijk moet gesteld worden.

De heer Eddy Schuermans repliceert als volgt. Het voorliggende voorstel van decreet beantwoordt in ruime mate aan de door de heer Roel Nieuwdorp verwoorde bekommernissen. Wat de techniek betreft, wordt inderdaad gestreefd naar een nog op

te richten autonome vennootschap wat eveneens door het voorstel van decreet wordt beoogd. De modaliteiten en de timing dienen echter nog nader onderzocht en kunnen aangepast worden. De indiener van het voorstel van decreet heeft begrip voor een fiscaal zinvolle afhandeling van de opsplitsingsoperatie die in éénmaal en geïntegreerd zal worden doorgevoerd. De indiener van het voorstel van decreet geeft uiting aan zijn bekommernis om nog voor het einde van 1996 in het Vlaams Parlement een decreet te laten goedkeuren.

De rechtszekerheid en de continuïteit van de afhandeling van de mijnschadedossiers dient gegarandeerd. Mochten tussentijdse maatregelen zich opdringen, dan kan het voorstel van decreet hieraan desgewenst worden aangepast. Dit is mogelijk mits het handhaven van een juiste timing.

De heer Roel Nieuwdorp stipt met betrekking tot de overdracht van de concessie aan dat zich hier een probleem van timing stelt. Daarenboven wie zal deze concessie in bewaring houden ? Wie de concessie heeft is verantwoordelijk en draagt ook de lasten van het verleden. Een gefragmenteerde benadering dient vermeden. De concessie zal hoogstwaarschijnlijk worden overgedragen aan de NV Mijnschade.

De heer Eddy Schuermans meent dat de Limburgse Reconversiemaatschappij niet met deze opdracht mag worden belast. Het Vlaamse Gewest dient in te staan voor de mogelijke lasten en verantwoordelijkheden.

De heer Rudy Blereau benadrukt dat de continuïteit van de verzekering van de mijnschade prioritair is. De opties voor de vergoeding van mijnschade op lange termijn, die later nog dienen ingevuld, is niet in de eerste plaats de bekommernis van de NV Mijnen. De globale opdracht van de NV Mijnen is de vereffenings-uitsplitsingsoperatie. Een van deze uitgesplitste entiteiten is de NV Mijnschade. Beleidsopties op lange termijn en het vastleggen van de timing vraagt de waakzaamheid van de NV Mijnen.

De verslaggever,

Jef SLEECKX

De voorzitter,

Robert VOORHAMME

BIJLAGEN

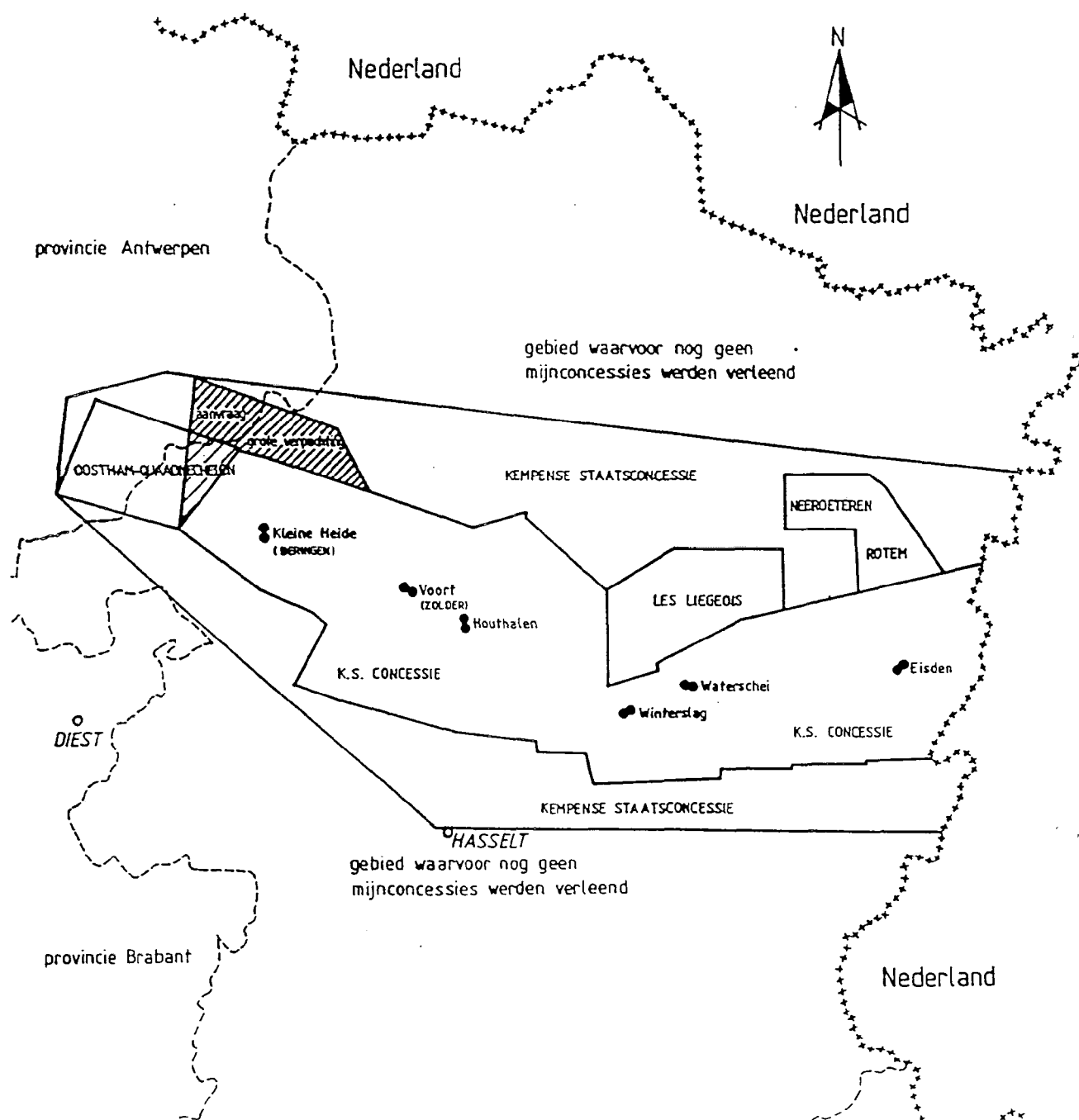
Bijlage 1

- *Figuur 1 : Nog bestaande mijnconcessies*
- *Figuur 2 : Het ontgonnen gebied*
- *Figuren 3 tot 5 : Overzicht van de mijnschade in het Kempisch Bekken*

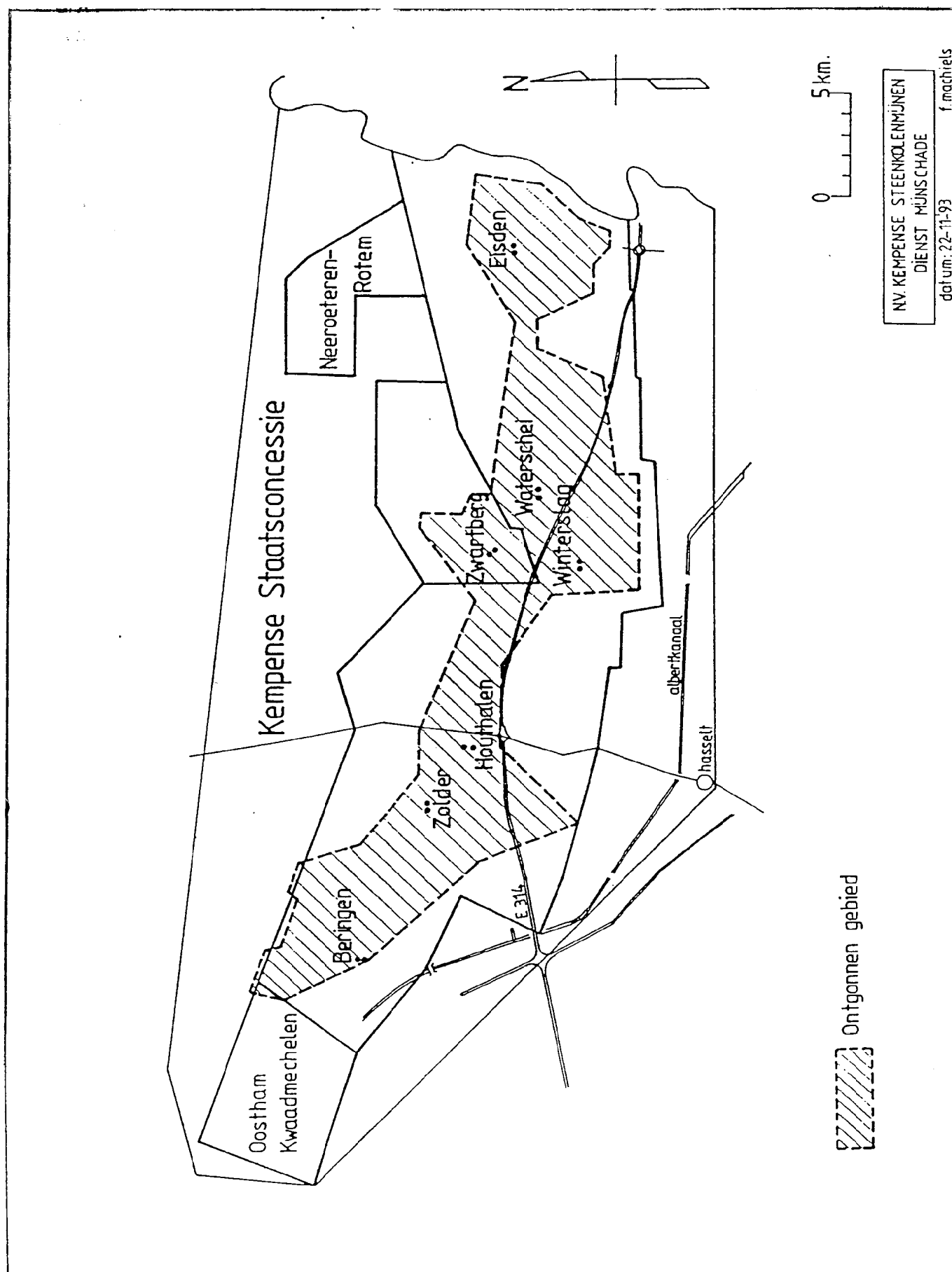
Bijlage 2 : Cijfermatige evolutie van het aantal schademeldingen

Bijlage 3 : Pompstations Mijnen NV – dienst Mijschade

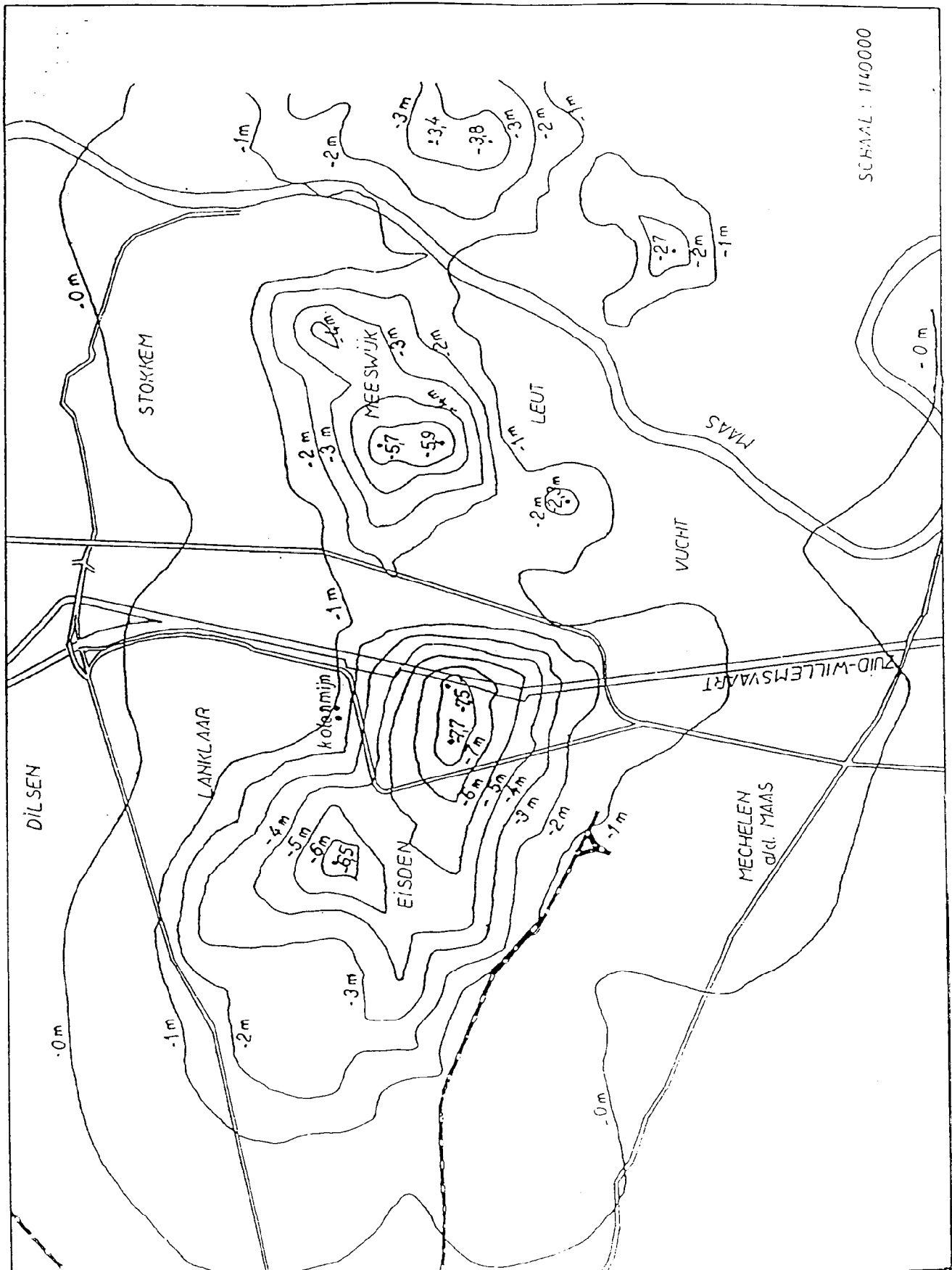
Figuur 1

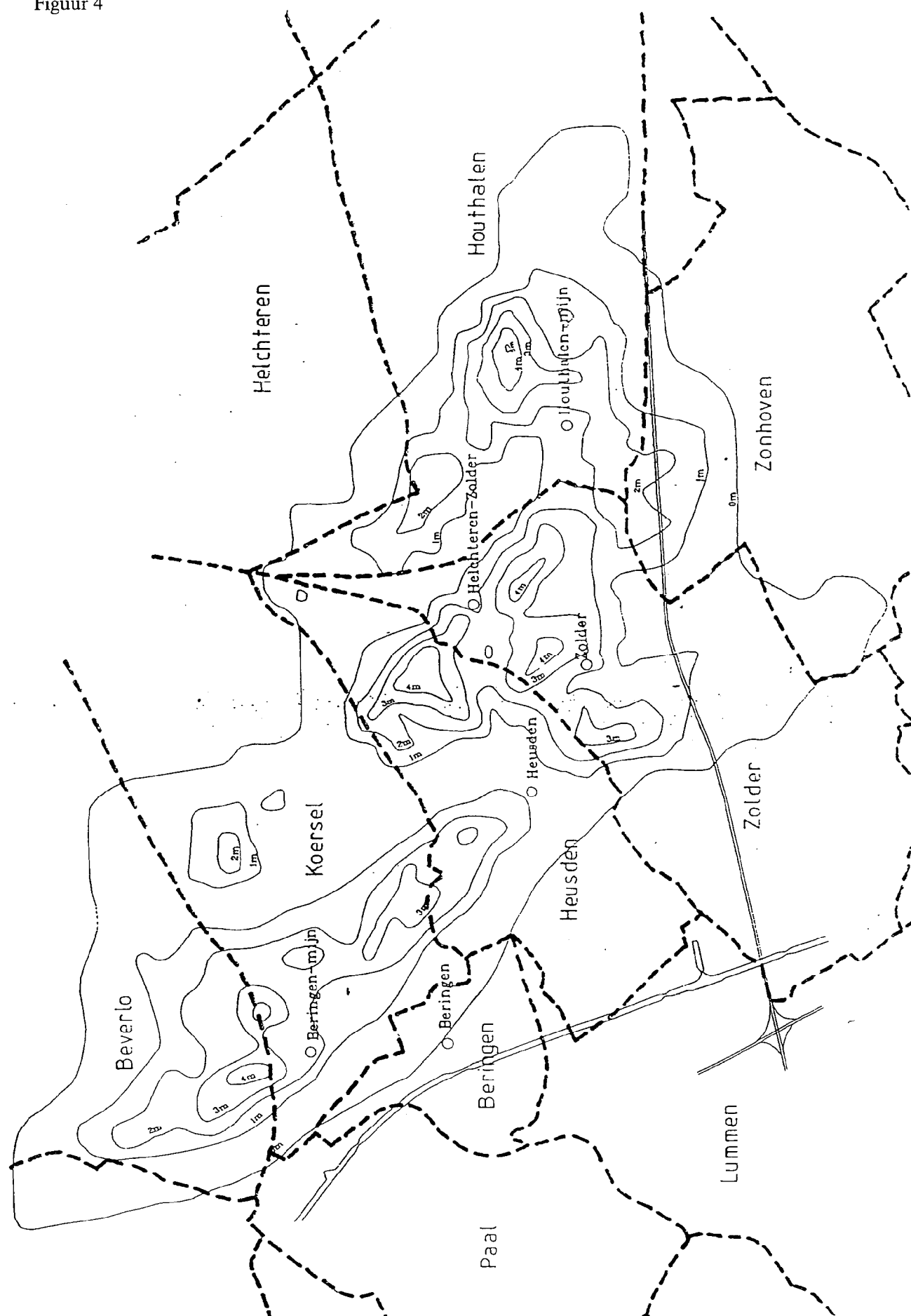
Figuur 2

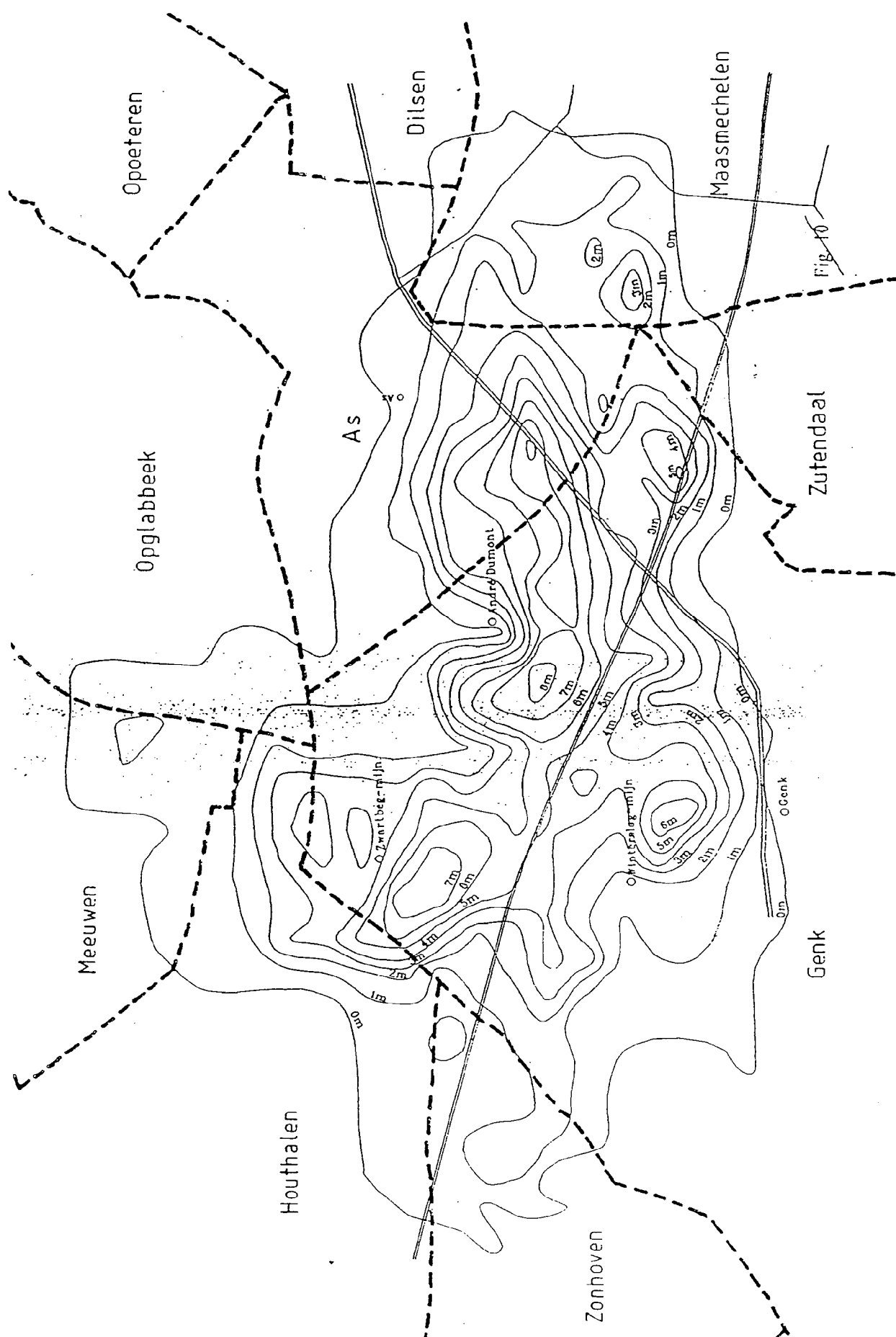
Figuur 3

Figuur 4

Figuur 5

BIJLAGE 2

EVOLUTIE VAN HET AANTAL SCHADEMEMELDINGEN

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Aangemeld	490	587	432	372	376	406	403	316
Aanvaard	385	393	330	270	257	278	242	205
Geweigerd of uitgesteld	105	194	102	97	119	128	161	111

BIJLAGE 3

POMPSTATIONS MIJNEN NV – Dienst Mijnschade

Nr.	Gemeente	Benaming	Te verpompen water	M3/jaar
Toestand op 31.12.95				
1	Beringen	Kleine beek	Oppervlaktewater (voorlopig stopgezet)	0
2	Heusden	Heiderbeek	Oppervlaktewater	400000
3	Heusden	Kleuterweg	Oppervlaktewater (overpompen gracht)	400000
4	Heusden	Halheide	Oppervlaktewater + drainering	120000
5	Heusden	Naeldert	Riolering	300000
6	Zolder	Pollers	Droogzuiging	40000
7	Zolder	Ganzenstraat	Oppervlaktewater + drainering	900000
8	Zolder	Waterstraat	Oppervlaktewater + overstort riolering	175000
9	Zolder	Vanhaeren	Droogzuiging	50000
10	Zolder	Bieststraat collector	Riolering	350000
11	Zolder	B5 Meylandt	Riolering + oppervlaktewater	500000
12	Zolder	Laambeek	Oploop visvijvers	1000000
13	Zolder	Het Wiek	Droogzuiging	450000
14	Zolder	Weide Vogelsanck	Oppervlaktewater + drainering	200000
15	Zonhoven	Merelstraat	Droogzuiging	100000
16	Zonhoven	Heidestrand	Oppervlaktewater + riolering	400000
17	Zonhoven	Vrunstraat	Oppervlaktewater	230000
18	Houthalen	Groenstraat	Droogzuiging	20000
19	Houthalen	Koolmijnlaan I	Droogzuiging	150000
20	Houthalen	Koolmijnlaan II	Droogzuiging	85000
21	Genk	Boommeerstraat	Oppervlaktewater + drainering	1240000
22	As	Herengracht	Droogzuiging (buiten dienst)	0
23	As	Heiderbempd	Oppervlaktewater + overstort riolering	350000
24	As	Florina	Oppervlaktewater + drainering	160000
25	As	Schansdijkstraat	Overpompen beek	125000
26	Maasmechelen	Eisden Tuinwijk	Oppervlaktewater	220000
27	Maasmechelen	Greven	Oppervlaktewater	4600000
28	Maasmechelen	St. Pietersstraat	Drainering (buiten dienst)	0
29	Maasmechelen	Leut	Drainering + oppervlaktewater (voorl.stop)	0
30	Maasmechelen	Meeswijk	Oppervlaktewater + drainering	4500000
31	As	Steenweg	Riolering	20000
32	Zonhoven	Radson	Droogzuiging	85000
33	Maasmechelen	Leut II Koetestraat	Drainering + riolering	6500000
34	Heusden	Vrevijverstraat	Oppervlaktewater	240000
35	Zonhoven	Heidestrand II	Oppervlaktewater	100000
				24010000